ISSN: 1307 - 6965
www.yenitiyatrodergisi.com

Nisan 2023
Sayı: 162
Yıl: 16
Fiyatı: 25 TL / **Taahhütlü fiyatı:** 40 TL

Yayın Türü: Yerel Süreli
İmtiyaz Sahibi: Ömer Göktaş
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü ve Genel Yayın Yönetmeni:
Erbil Göktaş

Hakem Kurulu:
Prof. Dr. Semih Çelenk, Prof. Dr. Ayşe Didem Uslu, Prof. Dr. Sema Göktaş, Prof. Dr. Erhan Tuna, Dr. Öğr. Üy. Erbil Göktaş, Doç. Dr. Funda Özşener, Dr. Öğr. Üy. Gülayşe Temeltaş

Yayın Kurulu:
Erbil Göktaş, Sema Göktaş, Funda Özşener, Ufuk Aşar, Erhan Tuna, Turgay Yıldıran, Yetkin Yüksel, Mete Çubukçu, Gülçin Üstüntaş, Avaşin Yorulmaz, Ceren Olpak, Mustafa İri, Seray Gözler, Mahmut Topçu, Hayrettin Filiz

Hukuk Danışmanı:
Av. Hülya Göktaş

Organizasyon Sorumlusu:
Dalya Uçankuş

Reklam Direktörü:
Mustafa İri
Telefon: +90 534 656 45 03

Dış İlişkiler Koordinatörü:
Serhat Günay

Yurtiçi Temsilcilikler:
Adana: Mustafa Bal, **Ankara**: Mustafa Takmaz, **Antalya**: Hasan Kollez, **Aydın**: Emel Selek, **Bartın**: Zafer Gecegörür, **Bitlis**: Gökmen Okdayan **Bursa**: Nergiz Acar, **Çorum**: Mustafa Taşkıran, **Erzurum**: Selim Cinisli, **Eskişehir**: Güney Merve Uysal, **Gaziantep**: İbrahim Yılmaz, **İzmir**: Ufuk Aşar, **Karadeniz**: Umut Şahin, Erdal Karakurt, **Kayseri**: Hülya Göktaş, **Kocaeli**: Yetkin Yüksel, **Kütahya**: İbrahim Vehbi Atabay, **Muğla**: Nafize Çetin, **Mersin**: Mustafa İri, **Ordu**: Yasin Akyüz, **Sakarya**: Kadir Akbulut, **Uşak:** Murat Çubukçu, **Van**: Sabri Şenol

Yurtdışı Temsilcilikler:
Almanya: Şener Bağ, **Avustralya**: Tommy Murphy, **Fransa**: Georges Daniel (Coşkun Tunçtan), **Hollanda**: Şaban Ol, **İngiltere**: Meral Karamuk Uğurşan, **İsviçre**: Elmas Uzun, **Kanada-ABD**: Mahmut Şenol, **Litvanya**: Simona Orinska, **Romanya**: Cristina Modrenau, **Ukrayna**: Özgür Kısır, **Yunanistan**: Evdokimos Tsolakidis

Dizgi:
Muhammed Furkan Altınkaynak
Telefon: +90 545 905 4238

Fotoğraf Editörü:
Yavuz Yılmaz
Bora Elber

Yeni Tiyatro Dergisi:
Kemalpaşa Mah. Cumhuriyet Cad. No: 66, Petan İşhanı, Kat: 2/11, İzmit/Kocaeli

İletişim:
Telefon: 0 216 334 89 75 / 0533 552 76 09
E-posta: erbilgoktas@hotmail.com
İcadiye Mah. Sofracı Sok. 8/8 Kuzguncuk-Üsküdar-İstanbul

Baskı:
Akademi Ajans Matbaa
Davutpaşa Cad. Güven San. Sit. C Blok, No: 230 Topkapı/İstanbul

Yeni Tiyatro Dergisi 16 Yaşında...

İÇİNDEKİLER

Sunuş/2
Cumhuriyet'in 100. ve Yeni Tiyatro Ödülleri'nin 10. Yıl Heyecanı
Erbil Göktaş

Haber/3
Hayrettin Filiz, Aydın Kızılcaköy'de

Söyleşi/4
İhtişamlı Bir Broadway Müzikali 'Jekyll & Hyde'
Yetkin Yüksel

Haber/12
'Aruz Vezni' Yükselişte

Haber/14
Baküs Sahne - Bahçeli Kültür Sanat

Portre/16
Bir Portre: Mert Baymak

Makale/17
Sevgili Arsız Ölüm "Dirmit" Oyununda Epik ve Postdramatik Ögeler
Seren Konyalı Şimşek

Eleştiri/23
Aydınlı Kadın Oyunculardan Gövde Gösterisi "Fırtına Kadınlar" Sahnede
Hayrettin Filiz

Söyleşi/29
Sercan Er ile Süveyda Üzerine...
Mustafa İri

Eleştiri/31
Ayna Ayna Söyle Bana... "Çirkin"
Derya Filikçi

CUMHURİYET'İN 100. VE YENİ TİYATRO ÖDÜLLERİ'NİN 10. YIL HEYECANI

Ülkü Tamer'den esinlenip bir şeyler söylemenin tam zamanı ve en ozansı tarafı…

"Nice yıllar / nice aylar/ nice günler arasında

Bu acılar/ bu yaralar/ bu hüzünler arasında

Mekik dokur hayatımız karanlıktan aydınlığa (…)

Bu çakallar/ bu şahinler/ güvercinler arasında"

Yaklaşık üç yıldır ülkemiz çok büyük sorunlarla boğuşuyor; önce uzun bir salgın dönemi yaşadık ve tam normalleşiyoruz derken 6 Şubat 2023 Pazartesi sabaha karşı 04.17'de büyük bir yıkımla uyandık. Deprem sadece kentlerimizi vurmakla kalmadı; ruhlarımızı da, düşüncelerimizi de yıkıp geçti. Bu yıkımı, bu sarsıntıyı atlatmamız çok kolay olmayacak; etkisi yıllarca sürecek bir travmanın eşiğindeyiz. Hayatın, doğanın hatta evrenin bütün yönlerini tekrar tekrar gözden geçirip bu "yıkımları" atlatmanın çarelerini ararken, yeni yıkımların olmaması için de her önlemi almalıyız. Bundan hepimiz sorumluyuz…

Sanat da, tiyatro da doğası gereği bu çabaların yanında, arkasında, önünde, her yanında olacaktır, olmalıdır...

Cumhuriyet'in 100. yılını bu bilinçle ve bu duyarlıkla kutlamalı, öncelikle Cumhuriyet'in yaşamımıza getirdiği tüm olumlu şeyleri koruyup kollamalı ve geliştirmeliyiz; olumsuzlukların ise tam karşısında durmalı, buların yaşamlarımıza ve toplumumuza zarar vermesini önlemeliyiz. Cumhuriyet'in ikinci yüzyılına bu bilinçle hazırlanmalıyız.

Yeni Tiyatro Dergisi Uluslararası Emek ve Başarı Ödülleri de bu yıl 10. yaşına basıyor; her şeye rağmen Ekim 2022'den yani sezon başından beri hem İstanbul'da, hem Anadolu kentlerinde oyunlar izledik, hem de yurt dışı çalışmaları takip ettik. Artık Mayıs ayında ödüllerimizi açıklayacağız. 2Haziran 2023 Cuma akşamı Kadıköy'de Caddebostan Kültür Merkezi'nde (CKM) görkemli ve farklı bir törenle ödüllerimizi dağıtacak, dostlarımızla bir arada olacağız. Bu arada dergimiz de Eylül 2023'te 17 yaşında olacak.

Bizler Yeni Tiyatro'nun neferleri olarak Cumhuriyet'in ikinci yüzyılında daha çok çalışacak, toplumumuzla, insanlarımızla daha sık ve daha çok buluşmaya çalışacağız. Çünkü sanatın iyileştiren ve yaraları saran gücünü etkin kılabilmek için buna zorunluyuz.

Yine tiyatrocu bir şairimiz olan Ülkü Tamer'in sözleriyle bitirelim:

"Senin sevdan güç verir bana/ Sevdan/ Yürürken yan yana

Işığı getirir bana/ Yürürken yan yana"

Şairlere, şiirlere, sanata, tiyatroya ve tüm bunların yanında olanlara selam olsun!...

Erbil Göktaş
Genel Yayın Yönetmeni

HAYRETTİN FİLİZ, AYDIN KIZILCAKÖY'DE

Tüketim toplumunun aktörleri olmaya zorlandığımız/kandırıldığımız zamanımızda, değil yalnız toprak, yalnız emek, değil yalnız kişilik, vicdan, bilim, aşk dahil her şey alınıp satılmaya başlamışken, insanı gözardı eden bu barbar ilişkiler ağında, özne olması gereken insan nesne olmaya itilirken ve çaresizlik hissine kapılan bireyin "Tek başıma dünyayı değiştiremem ki!" dediği bu gaflet anında;

9 Nisan 2023 günü, çocuk tiyatrosu üzerine bir söyleşi ve ardından imza günü yapmak için konuk edildiğim Aydın/Kızılcaköy Hüseyin Kolay Kültür ve Sanat Evi, aha da kapının arkasında tomurcuklarını patlatmaya hazırlanan ilkbaharı erkenden kalbime getiriverdi.

Kültür Evi, yıkılmış, metruk eski bir köy evinin, sanata tutkun öğretmen Hüseyin Kolay tarafından onarılarak, Aydınlıların kültür ihtiyacını karşılamak üzere hayata katılmış bir kültür adası! Günümüzde, ekmekle sınav edildikleri için sanattan uzaklaşmak zorunda bırakılan toplumun biraraya gelmesi için, büyük kentlerin zehirli havasından kurtulmak isteyenlerin sığınacağı bir limandan farksız… Küçük, yemyeşil bir bahçe-avluda etkinliklerini ağırlayan Kültür Evi, aynı zamanda Dr. Eda Kolay Çok Amaçlı Salon adıyla düzenledikleri kapalı bir alana da sahip. Bu alanda fotoğraf ve resim sergileri yapılabilmekte. Küçük bir kitap satış birimi de içeren Kültür Evi, bölgesinde üstlendiği misyonla, kültürden uzak kalmış birçok bölgemize model oluşturması adına da çok önemli bir girişim!

Öğretmen Hüseyin Kolay ve ailesinin kişisel girişimleri ile kurulan Hüseyin Kolay Kültür ve Sanat Evi, öncelikle Aydın'a, sonrasında Türk sanat disiplinlerinin tümüne bir armağandır! Daha avlusuna girer girmez, aklıma ilk gelen düşünce şu oldu: Tek başıma dünyayı değiştiremem diyenler burayı görmeli. Çünkü; evet, belki tek başına bazı şeylere gücümüz yetmez ancak birçok dalgalanma yaratmak için suyun üzerine bir taş atabiliriz. Kültür Evi'nin yaptığı tam da budur!

Sıradan olanı riske etmeye istekli olmayanların, sıradan olana razı olmak zorunda kaldığı günümüzde, insanlara, birbirlerinin gözüne bakarak konuşmayı unuttukları için acı çektiklerini nasıl anlatmalı, bilmem! Doğanın parçası olmak yerine sahibi olmaya çalışmak ya da üç tane tuğla için ömür boyu kredi borcu ödemeyi yaşamak sanmanın, içimizde kalmış birkaç parça sevgi kırıntısını da karanlık bir kuyuya itmek olduğunu ne zaman farkedeceğiz acaba? Kültür Evi'nin yemyeşil bahçesinde, bunlar geçti aklımdan. Bu Kültür Evi'nde; avludaki ağaçtan, duvardaki heykellere, bahçede koşuşturup duran iki sevimli köpeğe, kitap biriminde indirimli satıştan, lezzetli çaylara kadar her şey aynı şarkının dizeleri gibi geldi bana: "Sevginin bittiği her yer cehennemdir"… Burada sevgi var!

2022 yılının Eylül ayından beri etkinlik ağırlayan Hüseyin Kolay Kültür ve Sanat Evi'nin gönüllü çalışanlarının çabaları görülmeye değer. Bir hafta sonu yolunuz Aydın'a düşerse, Kızılcaköy'deki bu cennet bahçesinde bir çay içmenizi öneririm, yorgun düşmüş umudunuzun yenilendiğini göreceksiniz.

İHTİŞAMLI BİR BROADWAY MÜZİKALİ ‘JEKYLL & HYDE’

YETKİN YÜKSEL

‘Günün Çorbası’ ile farkettiğimiz ilk başarınızdan sonra ilginç reji arayışları ve çarpıcı bir yükselen grafikle müzikallerin aranan yönetmeni ve en seçkini olduğunuzu düşünüyoruz. En başa dönmek ve o meşhur klasik soruyu sormak istiyorum. Kimdir Taner Tunçay? Tiyatro aşkına nasıl tutuldu?

Öncelikle teşekkür ederim. Benim tiyatro ile tanışmam aslında bir duayen sayesinde gerçekleşti. Haldun Dormen. Kendisi ile tanışmam hayatımı değiştirdi diyebilirim. Bir mühendislik öğrencisiyken yolumun kendisi ile kesişmesi ve ardından İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarı Müzikal Tiyatro bölümüne girmem hayatımın dönüm noktasıydı. Kendisi zaten batılı anlamda müzikal tiyatroyu ülkemize getiren ve bunun ilk örneklerini sahneleyen isim. Bu anlamda Haldun Hocamın izinden, onun açtığı yoldan gidiyor olmak benim için çok gurur verici.

Bir sahne eseri olarak tiyatro oyunu ve müzikallerin birbirlerinden ayrılan farklı dinamikleri var mıdır bir yönetmen için? İkisine de vâkıf biri olarak size tiyatroda çekici gelen şey müziğin varlığı mıdır?

Tabi ki bazı farklı dinamikler var. Müziğin ve dansın işin içinde yoğun bir biçimde olması anlatı dilini de ister istemez değiştiriyor. Müzikallerin bu açıdan biraz daha farklı ele alınması ve müzik direktörü ile koreografın yönetmen ile aynı pencereden bakıyor olması çok önemli. Ancak aslında ben bir yönetmen olarak tiyatro eserlerinde de anlatımı güçlendirmek için müziği yoğun bir biçimde kullanmaya çalışıyorum.

Büyük sahne prodüksiyonlarını genellikle yurt dışından geldiklerinde ciddiye alan snob izleyici kitlesini şok edecek üstün başarı örneği ‘Jekyll&Hyde’ ile Broadway usulü çarpıcı bir yapıma imza attınız bu yıl. Fikir nasıl çıktı ortaya, nasıl hayata geçti?

Bu fikrin tohumları aslında 10 yıl öncesine dayanıyor. Jekyll&Hyde Broadway'de 1990 yılında çıkmış bir müzikal. 2013 yılındaysa bir Rock versiyonu yapıldı. Nermin Koçak ile birlikte bunu duyduğumuz ve eseri dinlediğimiz andan itibaren Türkiye'de bunun yapılması gerektiğini ve hatta Hayko Cepkin ile yapılması gerektiğini konuştuk aramızda. Daha sonraki yıllarda aslında kendisi de müzisyen olan ve Devlet Tiyatrolarında bir çok yapımda Müzik Direktörlüğü de yapmış olan yapımcımız Melikcan Zaman ile yollarımız kesişti. Kendisi ile 2017 yılında İstanbul Devlet Tiyatrosu'nda "Günün Çorbası" müzikalini yaparken bu eser hakkında konuşmaya başladık. Şartlar olgunlaşmaya başlayınca 2022 yılında çalışmalarımıza başladık ve üçümüz Antre Production'ı kurduk. Ardından da Hayko Cepkin ile temasa geçtik.

Hayko Cepkin harikalar yaratıyor. Müzikal oldukça büyük sükse yaptı. Onunla çalışmak nasıl bir duygu? Bu müthiş kastı bize tanıtır mısınız?

Bir kere inanılmaz disiplinli bir oyuncu ile karşılaştık provalarda. Her zaman provaya ilk gelen ve son çıkan isimdi. Bir yönetmenin bundan daha fazla isteyebileceği bir şey olamaz. İşi inanılmaz sahiplendi ve bir meydan okuma olarak gördü. Bu meydan okuma da gençlik yıllarında Konservatuarın oyunculuk bölümüne hazırlanması ve gözünün durumundan dolayı alınmamasına bir başkaldırı onun için. Bu projeyi ona sunduğumuzda bizden tüm materyalleri istedi, ardından eve kapandı ve bir süre sonra da "Tamam, ben varım" dedi. Zaten bizim aklımızda hiçbir şekilde bir B planı yoktu. Kabul etmeseydi bu projeyi hayata geçirmeyecektik çünkü başka birinin bu rolü kafamdaki gibi oynama ihtimali yoktu. Zaten oyunu izleyenler de "Robert Louis Stevenson bu romanı 1886 yılında Hayko Cepkin için yazmış, Frank Wildhorn da 1990 yılında onun için bestelemiş" diyorlar.

Prodüksiyonun yapım ayağında kimler var? Bu büyük emeğin nasıl oluştuğunu ve işbirliği yapan yapım ekibini tanımak isteriz.

Az önce bahsettiğim gibi Yapımcımız Melikcan Zaman. Yapım Sorumlumuz İrem Ezgimen. Feri Baycu Güler, Yaratıcı Yapımcı. Malcolm Keith Kay, Genel Sanat Danışmanımız. Müzik Direktörümüz Tuluğ Tırpan ve Koreografımız Seda Özgiş. Dekor Tasarımı Efter Tunç ve Kostüm Tasarımı ise Ayşegül Alev'e ait.

Nermin Koçak ve projedeki başarısını ayrı bir soru başlığında tanıtmak doğru olacak. İnanılmaz bir disiplin ve güçlü bir hakimiyetle enfes şarkı söylüyorsun. Nasıl bir çalışma yapıldı?

Öncelikle çok teşekkür ederim. Projede fikir aşamasından itibaren bulunduğum için müzikale çok hakimdim. Bildiğiniz üzere müzikalin şarkı sözlerini Taner ile birlikte çevirdik. Bu süreçte de şarkıları defalarca dinledim ve kendi yorumumu bularak söyledim. Bu da provalara daha hazır ve özgüvenli başlamamı sağladı. Tabii ki sevgili müzik direktörümüz Tuluğ Tırpan ile de prova boyunca hep daha iyiyi aradık. Ayrıca canım partnerim Hayko Cepkin de hep yanımdaydı. Bir oyuncu olarak büyük bir gayretle elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım, çalışıyorum.

Müzikal oldukça yoğun tatlar içeriyor ve bir oyuncu için hayli zorlayıcı şarkılar var. Koltuklarında oturan izleyiciyi mest eden o enfes şarkılar eminiz ki sizin için epey alın teri dökmeyi gerektiriyor. Bundan yola çıkarak sizi tanımak isteriz. Bu zirvede dolaşan dünya çapındaki eserde şarkı söyleyene kadar gelen serüvende Nermin Koçak kimdir? Tiyatrodaki yolculuğu nasıl başladı? Bu başarıya nasıl ulaştı?

Tiyatroya ilgim ilkokul yıllarında başladı. Lisede amatör olarak ilgilenince bu hevesim daha da arttı; fakat kendimi İTÜ'de mühendislik okurken buldum. Daha sonra Haliç Üniversitesi Konservatuvarı Tiyatro Bölümü'nde yüksek lisans yaptım. Tiyatroya profesyonel anlamda 2009 yılında Tiyatro Artı ile başladım. 2011 yılında Haldun Dormen ile kısa bir süre müzikal üzerine çalış-

mam, müzikli projelerde de yer alabileceğim konusunda beni yüreklendirdi ve ufkumu açtı. 2012 yılında İstanbul Devlet Tiyatrosu'na oyuncu olarak girmem ise beni bu mesleğe iyice bağladı. İstanbul Kumpanyası'nda 4 sezon boyunca yer aldığım birçok oyunun ve İstanbul Devlet Tiyatrosu'nda 2 sezon devam eden Günün Çorbası müzikalinin ardından bugün Jekyll ve Hyde müzikalinde keyifle yer alıyorum.

Hayalinizde yapmayı çok istediğiniz başka şeyler var mı? Örneğin hangi eserde hangi kadın karakteri kendinize yakın buluyorsunuz? Başarınızı kutluyor ve tebrik ediyoruz.

Ben bir sürü faktörle birlikte hayal etmekten vazgeçmediğim için bugün bulunduğum yerde olduğuma inanıyorum. İçimdeki oyuncu cin kıpır kıpır, oynamaya sürekli aç ve çok iştahlı. Bu yüzden ismini duyduğumda, izlediğimde ya da okuduğumda beni heyecanlandıran, ah şu rolü oynasam dediğim o kadar çok oyun, müzikal var ki…

Şimdi de biraz projenin müzik yönetimine değinmek istiyorum. Şef Tuluğ Tırpan doğru seçim olmuş. Orkestrasyon ve reji bütünlüğü nasıl sağlandı? Müzikal bütünlükte hangi yollardan geçildi?

Az önce bahsettiğim gibi müzik direktörü ile koreografın yönetmen ile aynı pencereden bakıyor olması çok önemli. Bu açıdan çok şanslıydım açıkçası. Tuluğ Tırpan bu ülkenin en önemli müzik insanlarından biri. Esere zaten hakimdi. Kendisi Avusturya'da iken bir dönem Jekyll&Hyde üzerine çalışmış. Hayko Cepkin ile de yakın dost ve beraber de çok çalışmışlar. Onun vokal yapısını da çok iyi biliyordu. Dolayısı ile benim için o alanda en net seçimdi zaten. Ancak tabi burada koreografımız Seda Özgiş'ten de bahsetmek lazım. O da koreografi konusunda masterını Avusturya'da yapmış çok başarılı bir isim. Üçümüzün uyumu çok önemliydi ve hep konuşarak, tartışarak en doğruyu bulmaya çalışarak ilerledik.

Turneler ne durumda? Bildiğimiz kadarıyla yoğun bir takvimin içindesiniz.

Evet kapsamlı bir yaz turnemiz var. 30 Mayıs Antalya, 31 Mayıs Alanya, 4-5 Haziran Bursa, 14 Haziran İzmir, 15 Haziran Denizli, 02-03 Temmuz Harbiye Açıkhava, 12 Temmuz Altınoluk, 13 Temmuz Çeşme, 15-16 Temmuz Bodrum, 11 Ağustos Altınoluk, 12 Ağustos Çeşme, 14-15 Ağustos Bodrum ve 25 Temmuz Bursa. Bunlar şu an itibarı ile belli olan tarihlerimiz. Seyircilerimiz daha detaylı ve güncel bilgileri Jekyll&Hyde'ın Instagram sayfasından ve Passo uygulamasından takip edebilirler.

Çeviri ve uyarlama alanında artık yetkin ve güçlü olduğunuz aşikar. Tertemiz işlerle anılıyorsunuz bu alanda. Nasıl bir önem ve anlam yüklediğinizi, çeviri konusundaki tercih ve yönelimlerinizi açar mısınız okurlarımıza.

Türkiye'de özellikle müzikal anlamda çeviri konusunda bir eksiklik olduğunu düşünüyorum. Müzikal tiyatroyu bir sektör haline getirmek istiyorsak bence bunun en başarılı örneklerinin dilimize çevrilmesi gerekiyor. Bu amaçla yola çıktık aslında. Antre Production'ın kurulma sebebi de, bizim çeviri yapmaya başlamamızın sebebi de bu. Müzikal Tiyatroyu bir sektör haline getirmek ve her sezon başarılı örnekler sahnelemek. Çevirdiğim eserleri de aslında "Ben bunu yapmak istiyorum" mantığı ile çeviriyorum. "Ben çevireyim ileride belki birileri yapar" diye hiç düşünmedim. Çeviri yaparken de şöyle bir yol izliyoruz. Ben metni yani Libretto'yu çeviriyorum. Ardından Nermin Koçak ile birlikte şarkı sözü adaptasyonuna başlıyoruz ki aslında işin en zor ve meşakatli kısmı da bu. İngilizce tek heceli bir dil ancak maalesef Türkçe böyle değil ve şarkı sözü çevirirken belirli bir hece ve ölçü kısıtlamanız oluyor. Anlamını yitirmeden ancak çok daha az kelime ile orijinal dilindeki anlamı yakalamaya mecbursunuz. Bu herhalde işin en zor kısımlarından biri.

Kendi alanınızda genç yönetmen adaylarına neler tavsiye edersiniz? Ne yapmalı ne etmeliler? Başarının zor yakalandığı bu yolda nasıl yürümeliler?

Bence başarı hayal kurabilenlerindir. Hayal kurmaktan asla vazgeçmememiz gerekiyor. Evet çok zor hatta acımasız bir camia tiyatro dünyası. Ancak kendisine inanan, hayal kuran ve onların peşinden gitmek için var gücüyle çalışan insanın önünde hiçbir engelin duramayacağını düşünüyorum.

Bundan sonra bizi nelerin beklediği, hangi Taner Tunçay başarısı ile karşılaşacağımız merak konusu? Yeni projeler var mı? Müjdeli başka haberler..

Önümüzdeki sezon için Antre Production olarak yeni bir müzikal hazırlığımız var. Çevirisi bitti, şu sıralar Nermin Koçak'la şarkı sözü adaptasyonu üzerine çalışıyoruz. Bu sefer biraz daha eğlenceli bir müzikal yapmayı düşünüyoruz ancak henüz isim veremiyorum maalesef.

Bu uluslararası nitelikteki başarıyı kutluyor ve sezon sonunda gerçekleşecek olan Uluslararası Yeni Tiyatro Dergisi Emek ve Başarı Ödülleri takipçisi olan izleyici ve abonelerimize son mesajınızı almak istiyoruz. Neler söylemek istersiniz? Katıldığınız için her ikinize de teşekkürler, sonsuz başarılar.

Öncelikle bizi ağırladığınız için ve ayrıca Yeni Tiyatro Dergisi olarak sezon boyunca neredeyse her oyunu izleyip emeği ve başarıyı görünür kıldığınız, tiyatroya destek verdiğiniz için teşekkür ederiz. Biz Jekyll & Hyde ailesi olarak önümüzdeki sezon da seyircilerimizle buluşmaya devam edeceğiz. Görüşmek üzere.

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

DEVLET TİYATROLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ DT

devlet tiyatroları ankara

KÜÇÜK HANIMLAR KÜÇÜK BEYLER

18. uluslararası çocuk tiyatroları

festivali

25 - 30 NİSAN 2023

/devlettiyatrolari /devtiyatro /devlettiyatrolari

www.devtiyatro.gov.tr

SANAT Cepte biletinial

Türkiye

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
DEVLET TİYATROLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

ANKARA

Can Ateşinde Kanatlar
Yazan: Turgay Nar
Rejisör: Bengisu Gürbüzer Doğru
2 - 7 - 9 - 14 - 16 Nisan 2023

Vişne Bahçesi
Yazan: Anton Pavloviç Çehov
Çeviren: T. Yılmaz Öğüt
Rejisör: Bengisu Gürbüzer Doğru
1 Nisan 2023

Ölesiye
Yazan: Nikolai Erdman
Uyarlayan: Moira Buffini
Çeviren: Ceren Yalçın
Rejisör: Mustafa Kurt
4 - 5 - 6 - 7 - 8 Nisan 2023

Sefiller
Yazan: Victor Hugo
Çeviren: Volkan Yalçıntoklu
Rejisör: İpek Atagün Gezener
11 - 12 - 13 - 14 - 15 Nisan 2023

Pinokyo (Çocuk Oyunu)
Yazan: Carlo Collodi
Oyunlaştıran: Guglielmo Papa
Çeviren: Füsun Ataman
Rejisör: Çağman Pala
16 - 23 Nisan 2023

Cimri
Yazan: Molière
Çeviren: Sabahattin Eyüboğlu
Rejisör: Işıl Kasapoğlu
18 - 19 - 20 Nisan 2023

İzafiyet
Yazan: Mark St. Germain
Çeviren & Yöneten: Buğra Koçtepe
1 - 18 - 19 - 20 Nisan 2023

Shirley Valentine (Konya DT)
Yazan: Willy Russell
Çeviren: Ahmet Alpaslan Sağır
Yöneten: Mustafa Uzman
4 - 5 - 6 - 7 - 8 Nisan 2023

Böcekbaşı Zülfiyar Efendi'nin Alelade Hayatı
Yazan: Özlem Lale
Yöneten: İsmet Numanoğlu
11 - 12 - 13 - 14 - 15 - 18 - 19
20 Nisan 2023

Hisseli Harikalar Kumpanyası (Müzikal)
Yazan: Haldun Dormen
Beste: Melih Kibar
Şarkı Sözleri: Çiğdem Talu
Yöneten: Boğaçhan Sözmen
1 - 6 - 7 - 11 - 12 - 13 - 14
15 Nisan 2023

Ocak
Yazan: Turgut Özakman
Yöneten: Mithat Erdemli
4 - 5 - 6 - 7 - 8 Nisan 2023

Kontrabas
Yazan: Patrick Süskind
Çeviren: Hale Kuntay
Rejisör: Metin Belgin
1 - 18 - 19 - 20 Nisan 2023

Vatan Yahut Namık Kemal
Yazan: Ergun Sav
Yöneten: Faruk Günuğur
4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 11 - 12 - 13 - 14
15 Nisan 2023

Karıncalar / Bir Savaş Vardı (İzmir DT)
Yazan: Boris Vian & John Steinbeck
Çeviren: Işıl Yüce & Ülkü Tamer
Uyarlayan: Gökhan Aktemur
Rejisör: M. Akif Yeşilkaya
4 - 5 - 6 - 7 - 8 Nisan 2023

Hamlet (İstanbul DT)
Yazan: William Shakespeare
Çeviren: Sabahattin Eyüboğlu
Rejisör: Işıl Kasapoğlu
11 - 12 - 13 - 14 - 15 Nisan 2023

12 Öfkeli.
Yazan: Reginald Rose
Çeviren: Ş. Necati Şahin
Rejisör: M. Akif Yeşilkaya
18 - 19 - 20 Nisan 2023

Periferi
Yazan: Pembe Akgün
Yöneten: Betül Feyizoğlu Gökçer
1 Nisan 2023

Roma Hamamı
Yazan: Stanislav Stratiev
Çeviren: Hüseyin Mevsim
Yöneten: Edip Tümerkan
5 - 6 - 8 Nisan 2023

Hizmetçiler
Yazan: Jean Genet
Çeviren: Salah Birsel
Rejisör: Yunus Emre Bozdoğan
12 - 13 - 15 Nisan 2023

Annapurna
Yazan: Sharr White
Çeviren: N. Beyhan Karadağ
Rejisör: İlham Yazar
19 - 20 Nisan 2023

Satranç
Yazan: Stefan Zweig
Çeviren: Ayça Sabuncuoğlu
Oyunlaştıran: Ahmet Yapar
Yöneten: Özgür Avcu
2 Nisan 2023

Binbir Gece Masalları
Yazan: Anonim
Uyarlayan: Christian Grau-Stef
Çeviren: Doğan Ertener &
Fatoş Urgancı
Yöneten: Funda Mete
4 - 7 - 9 - 11 - 14 - 16 - 18 Nisan 2023

Reis Bey
Yazan: Necip Fazıl Kısakürek
Yöneten: Özer Tunca
19 - 20 Nisan 2023

İSTANBUL

Kafkas Tebeşir Dairesi
Yazan: Bertolt Brecht
Çeviren: Can Yücel
Yöneten: Kubilay Karslıoğlu
1 - 2 Nisan 2023

Güneşle Buluşmak İsteyen Kardan Adam (Çocuk Oyunu)
Yazan: Matei Vişniec
Çeviren: Burak Üzen
Yöneten: Elif Erdal
8 Nisan 2023

Hırçın Kız
Yazan: William Shakespeare
Çeviren: Nurettin Sevin
Rejisör: Yücel Erten
14 - 15 Nisan 2023

Siz Ne Dersiniz (Çocuk Oyunu)
Yazan & Rejisör: Faik Ertener
1 - 2 - 23 Nisan 2023

Seneye Bugün
Yazan: Bernard Slade
Çeviren: Gencay Gürün
Yöneten: Celal Kadri Kınoğlu
4 - 5 - 6 - 7 - 8 Nisan 2023

Josef Bieder'in Yıldızının Parladığı An (Aksesuvarcı)
Yazan: Eberhard Streul
Çeviren: Yücel Erten
Yöneten: Ali İpin
18 - 19 - 20 Nisan 2023

Rumuz Goncagül
Yazan: Oktay Arayıcı
Müzik: Timur Selçuk
Yöneten: Zafer Algöz
25 - 26 - 27 - 28 - 29 Nisan 2023

Bir Nefes Dede Korkut
Yazan: Anonim
Derleyen & Yöneten: Gökçe Kurt Elitez
1 Nisan 2023

Bir Picasso
Yazan: Jeffrey Hatcher
Çeviren: Şükran Yücel
Yöneten: Turan Günay
4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 Nisan 2023

Bay Z.
Yazan: Bülent Usta
Yöneten: Ali Atilla Şendil
11 - 12 - 13 - 14 - 15 - 18 - 19
20 Nisan 2023

Tek Başıma
Yazan: Peter Quilter
Çeviren: Nazlı Gözde Yolcu
Yöneten: Tayfun Erarslan
25 - 26 - 27 - 28 - 29 Nisan 2023

Bence Katil Öldürdü
Yazan: Kurtcebe Turgul
Yöneten: Gökhan Kocaoğlu
1 Nisan 2023

80 Günde Devr-i Alem
Yazan: Jules Verne
Uyarlayan: Mark Brown
Çeviren: Başak Othan
Yöneten: Gökhan Kocaoğlu
4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 Nisan 2023

Bir Peri Masalı - Radyum Kızları
Yazan: Karden Kasaplar
Yöneten: Laçin Ceylan
11 - 12 - 13 - 14 - 15 - 16 - 18 - 19
20 Nisan 2023

Gazâle (Uzun Gece)
Yazan: Prof. Dr. İskender Pala
Yöneten: Hidayet Erdinç
25 - 26 - 27 - 28 - 29 - 30 Nisan 2023

Bir Ruhun Hikayesi
Yazan: Ingmar Bergman
Uyarlayan: Bénédicte Acolas
Çeviren: İpek Özgüven
Yöneten: Serap Eyüboğlu
1 - 25 - 26 - 27 - 28 - 29 Nisan 2023

Yalnızlık İntiharı
Yazan: Neda Nejdana
Çeviren: Senem Cevher
Yöneten: Gamze Yapar Şendil
4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 11 - 12 - 13 - 14 - 15
18 - 19 - 20 Nisan 2023

Her Şey Yolundaymış Gibi
Yazan: Neil LaBute
Çeviren: Ekin Tunçay Turan
Yöneten: Dilek Güven
1 - 2 Nisan 2023

Maçın Adamı
Yazan: Clint Dyer & Roy Williams
Çeviren: Hira Tekindor
Yöneten: Kayhan Berkin
13 - 14 - 15 - 16 Nisan 2023

Parmak
Yazan: Doruntina Başa
Çeviren & Yöneten: Bilge Emin
27 - 28 - 29 - 30 Nisan 2023

Tangopera (Müzikal)
Yazan: Ragıp Ertuğrul & Gökay Genç
Beste & Müzik: Burhan Şeşen & Gökhan Şeşen
Yöneten: Elif Erdal
6 - 7 - 8 - 11 - 12 - 13 - 14 - 15 Nisan 2023

Yedi Kadın
Yazan: Barbara Schottenfeld
Çeviren: Sevgi Sanlı
Yöneten: Ebru Aytürk Şayan
11 - 12 - 13 - 14 - 15 Nisan 2023

İZMİR

Leenane'in Güzellik Kraliçesi
Yazan: Martin McDonagh
Çeviren: Sevgi Sanlı
Rejisör: Metin Oyman
1 - 25 - 26 - 27 - 28 - 29 Nisan 2023

Orfin'in Müzik Kutusu (Çocuk Oyunu)
Yazan: Muzaffer H. Kırıkkalp
Yöneten: Burcu Aksakal
2 Nisan 2023

Vahşet Tanrısı
Yazan: Yasmina Reza
Çeviren: Zeynep Avcı
Yöneten: Tayfun Erarslan
4 - 5 - 6 - 7 - 8 Nisan 2023

Oyuncu (Ben-Feuerbach)
Yazan: Tankred Dorst
Çeviren: Sema Engin Edinsel
Rejisör: Gürol Tonbul
11 - 12 - 13 - 14 - 15 - 18 - 19
20 Nisan 2023

Otobüs Durağında Üç Bencil (Çocuk Oyunu)
Yazan: Özer Tunca
Yöneten: Ozan Yıldırım
23 - 30 Nisan 2023

Kuzu Maydanoz'un Maceraları (Çocuk Oyunu)
Yazan: Nil Ünlü Aycıl
Yöneten: Levent Ulukut
2 - 9 - 16 Nisan 2023

Lysistrata
Yazan: Aristophanes
Çeviren: Ergun Şav
Yöneten: Sabri Özmener
1 - 25 - 26 - 27 - 28 - 29 Nisan 2023

İkinci Caddenin Mahkumu
Yazan: Neil Simon
Çeviren: Cemil Büyükutku
Yöneten: Y. Evren Serter
4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 14 - 15 Nisan 2023

İntiharın Genel Provası
Yazan: Duşan Kovaçeviç
Çeviren: Bilge Emin
Yöneten: M. Sadık Yağcı
11 - 12 - 13 - 14 - 15 Nisan 2023

Moira'nın Gece Döngüsü
Yazan: Erkan Canlı
Yöneten: Musa Arslanali
18 - 19 - 20 Nisan 2023

Şerbet Hanım'ın Deli Aşkları
Yazan: Umut Azdal
Yöneten: Levent Ulukut
25 - 26 - 27 - 28 - 29 Nisan 2023

Medea
Yazan: Euripides
Çeviren: Metin Balay
Yöneten: Adonis Filipi
1 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 Nisan 2023

Bremen Mızıkacıları'nın Hikayesi (Çocuk Oyunu)
Yazan: Grimm Kardeşler
Uyarlayan: Yusuf Gökhan Atalay
Yöneten: Doğan Yağcı
2 Nisan 2023

Karıncalar / Bir Savaş Vardı
Yazan: Boris Vian & John Steinbeck
Çeviren: Işıl Yüce & Ülkü Tamer
Uyarlayan: Gökhan Aktemur
Rejisör: M. Akif Yeşilkaya
11 - 12 - 13 - 14 - 15 - 18 - 19 20 Nisan 2023

BURSA
Keşanlı Ali Destanı
Yazan: Haldun Taner
Müzik: Yalçın Tura
Rejisör: Bora Özkula
1 Nisan 2023

Küçük Prenses (Çocuk Oyunu)
Yazan: Frances Hodgson Burnett
Uyarlayan: Arkadiusz Klucznik & Dariusz Czajkowski
Çeviren: Şebnem Cirit & Füsun Ataman
Yöneten: Berrin Kulya Balkanlar
2 - 4 Nisan 2023

Meraki
Yazan: Molière
Uyarlayan: Ahmet Vefik Paşa
Yöneten: Mert Hürol
4 - 5 - 6 - 7 - 8 Nisan 2023

Sırça Kümes
Yazan: Tennessee Williams
Çeviren: Can Yücel
Yöneten: Şahin Ergüney
11 - 12 - 13 - 14 - 15 Nisan 2023

Yalan Makinası
Yazan: Vassily Sigarev
Çeviren: Hüseyin Mevsim
Yöneten: Murat Ozan
18 - 19 - 20 Nisan 2023

Tıngır Mıngır Ülke (Çocuk Oyunu)
Yazan & Yöneten: Kazım Güçlü
23 - 24 - 25 - 26 - 30 Nisan 2023

Tarla Kuşuydu Juliet
Yazan: Ephraim Kishon
Çeviren: Hale Kuntay
Yöneten: Ali Volkan Çetinkaya
25 - 26 - 27 - 28 - 29 Nisan 2023

Uçurtmanın Kuyruğu
Yazan: Savaş Dinçel
Yöneten: Serap Uluyol Karanfilci
6 - 7 - 8 Nisan 2023

Şair, Şiir, Şuur - Mehmet Akif Ersoy
Yazan: Burak Akyüz
Yöneten: Murat Ozan
13 - 14 - 15 Nisan 2023

Sonum Başlangıcımdır
Yazan: Nurduran Duman
Yöneten: Halil Akarsu
27 - 28 - 29 Nisan 2023

ADANA
Ortak Cinayetin Suç Duyurusu
Yazan: Ege Kızık
Yöneten: Levent Aras
5 - 6 - 7 Nisan 2023

Sıradan Bir Gün
Yazan: Dario Fo - Franca Rame
Çeviren: Egemen Berköz
Yöneten: Şahin Ergüney
12 - 13 - 14 - 19 - 20 Nisan 2023

Sen İstanbul'dan Daha Güzelsin
Yazan: Murat Mahmutyazıcıoğlu
Yöneten: Murat Aslan
26 - 27 - 28 Nisan 2023

Sihirli Keman (Çocuk Oyunu)
Yazan: Aristide Christian Charpentier
Çeviren: Hakan Tartan & Türkan Dündar
Yöneten: Ebru Kara
23 Nisan 2023

TRABZON
Kaç Tilki Kaç (Çocuk Oyunu)
Yazan: Jean De La Fontaine
Uyarlayan: Nurullah Kalkan
Yöneten: Elvan Saliha Karahasan
1 - 3 - 4 - 5 - 11 - 12 - 18 - 19 -20 - 23 24 - 25 - 26 Nisan 2023

ANA-DOLU (Milli Mücadelenin Cesur ve Kayıp Kadınları) (Erzurum DT)
Yazan: İlknur Bektaş
Yöneten: Sezai Yılmaz
6 - 7 - 8 Nisan 2023

Kürk Mantolu Madonna
Yazan: Sabahattin Ali
Oyunlaştıran: Nilbanu Engindeniz
Yöneten: Uğur Çınar
13 - 14 - 15 Nisan 2023

Yağmurcu
Yazan: Richard Nash
Çeviren & Yöneten: Aclan Büyüktürkoğlu
27 - 28 - 29 - 30 Nisan 2023

DİYARBAKIR
Gün Eksilmesin Penceremden
Yazan: Cahit Sıtkı Tarancı
Oyunlaştıran: Engin Yüksel
Yöneten: Mustafa Turan
1 - 6 - 7 - 8 Nisan 2023

Yardımcı Aranıyor
Yazan: Emine Erdem Alpyürük
Yöneten: Gonca Eryiğit
13 - 14 - 15 - 20 Nisan 2023

Sığıntılar
Yazan: Slawomir Mrozek
Çeviren: Zihni Küçümen
Yöneten: Mehmet Yıldız
27 - 28 - 29 Nisan 2023

Gölgenin Canı (Çocuk Oyunu)
Yazan: Fikret Terzi
Yöneten: Fatih Topçuoğlu
9 - 19 - 23 - 30 Nisan 2023

ANTALYA
Kıllı Maymun
Yazan: Eugene O'Neill
Çeviren: Aziz Çalışlar
Yöneten: Ferdi Dalkılıç
1 - 5 - 6 - 7 - 8 Nisan 2023

Herkes İçin Keloğlan (Çocuk Oyunu)
Yazan: Özlem Lale
Yöneten: A. Sabri Özmener
2 - 4 - 9 - 23 - 24 - 25 - 26 Nisan 2023

Tersine Dünya
Yazan: Orhan Kemal
Uyarlayan: Mustafa Gültekin
Yöneten: Sabri Özmener
12 - 13 - 14 - 15 - 19 - 20 Nisan 2023

ERZURUM
ANA-DOLU (Milli Mücadelenin Cesur ve Kayıp Kadınları)
Yazan: İlknur Bektaş
Yöneten: Sezai Yılmaz
1 - 27 - 28 - 29 Nisan 2023

Yeşilçam
Yazan: Uğur Saatçi
Yöneten: Ayşe Pınar Aras
6 - 7 - 8 - 13 - 14 - 15 - 20 Nisan 2023

Çizmeli Kedi (Çocuk Oyunu)
Yazan: Charles Perrault
Uyarlayan: Süleyman Metin Arslan
Yöneten: Emrah Keskin
10 - 11 - 12 - 23 Nisan 2023

Dünyanın Eski Zamanlarında (Çocuk Oyunu)
Yazan & Rejisör: Işıl Kasapoğlu
25 - 26 Nisan 2023

KONYA
Kuru Gürültü
Yazan: William Shakespeare
Çeviren: Sevgi Sanlı
Yöneten: Nesimi Kaygusuz
1 - 6 - 7 - 8 Nisan 2023

Kurbağa Vırak (Çocuk Oyunu)
Yazan: Kutlay Akbal
Yöneten: Özgür Baş
4 - 5 - 18 - 19 - 23 - 25 - 26 Nisan 2023

Palaz
Yazan: Murat Şafak Kömürcü
Yöneten: Hakkı Kuş
13 - 14 - 15 - 20 Nisan 2023

Özgürlüğün Bedeli (Montserrat)
Yazan: Emmanuel Robles
Çeviren: Kaya Öztaş
Yöneten: Halil Akarsu
27 - 28 - 29 Nisan 2023

SİVAS
Eyvah Yine Karıştı (Oscar)
Yazan: Claude Magnier
Çeviren: Asude Zeybekoğlu
Yöneten: Ferdi Değirmencioğlu
1 - 27 - 28 - 29 Nisan 2023

Peter Pan (Çocuk Oyunu)
Yazan: James Matthew Barrie
Çeviren: Can Gürzap
Yöneten: Ozan Kalkan
5 - 12 - 19 - 23 - 26 Nisan 2023

Aşık Veysel (Ankara DT)
Yazan: Osman Nuri Ercan
Yöneten: Alpay Ulusoy
6 - 7 - 8 Nisan 2023

Karacaoğlan
Yazan: Dinçer Sümer
Yöneten: Boğaçhan Sözmen
13 - 14 - 15 Nisan 2023

VAN
Penceredeki Atlar
Yazan: Matei Visniec
Çeviren: Oya Yılmaz
Yöneten: Nesimi Kaygusuz
1 Nisan 2023

Lyrobotonlu Kaplumbağa Silva (Çocuk Oyunu)
Yazan: Hüseyin Erdoğan
Yöneten: Muharrem Dalfidan
2 - 18 - 19 - 23 - 30 Nisan 2023

Mikrobik ile Gribik (Çocuk Oyunu)
Yazan: Kurtuluş Bilgilioğul
Yöneten: Abdulselam Çok
4 - 5 - 9 - 11 - 12 - 16 Nisan 2023

Siyabend İle Xecê
Yazan: Cem Düzova
Yöneten: Gül Urgan Yıldız
6 - 7 - 8 Nisan 2023

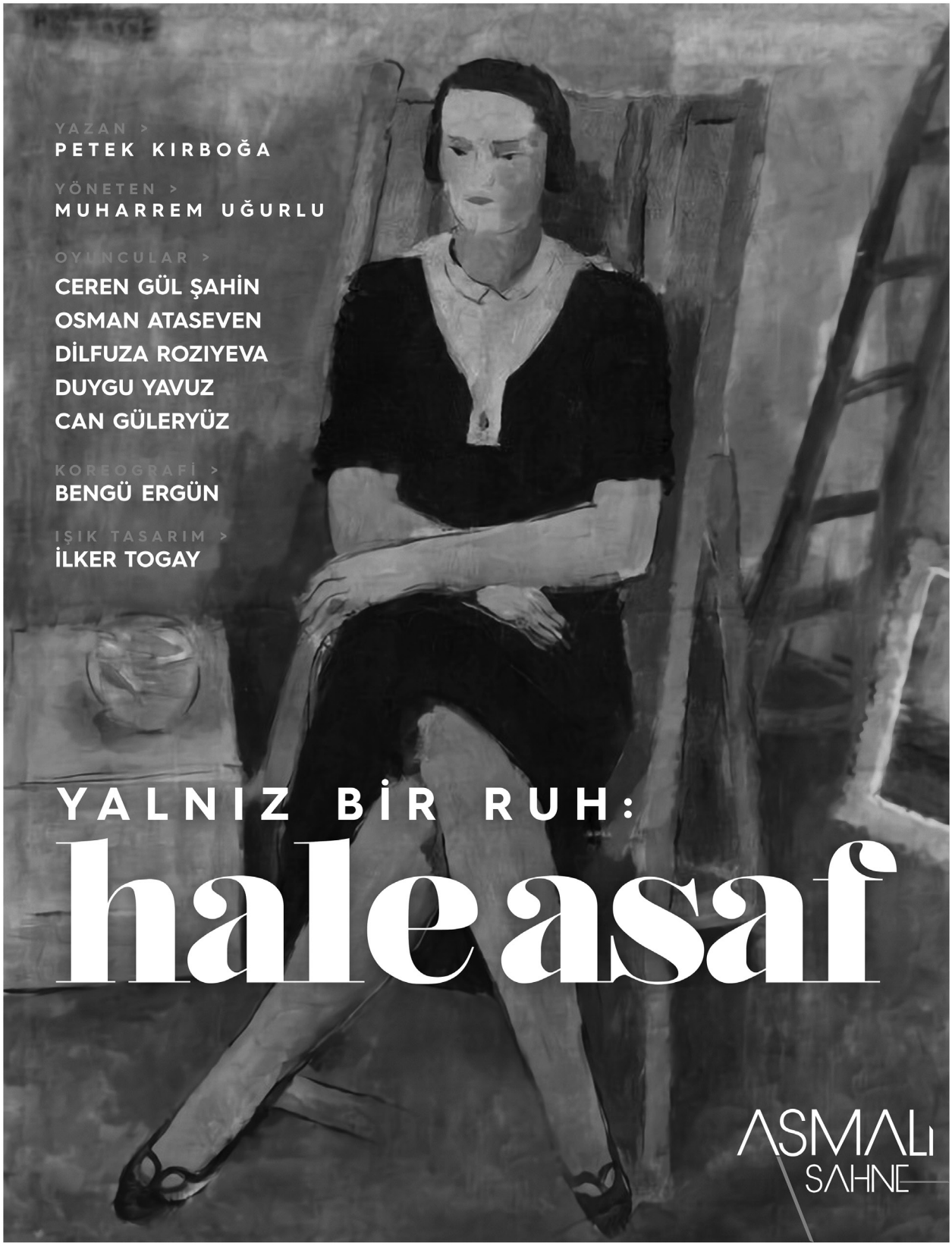
Şişmanlayamayan Sumocu
Yazan: Eric Emmanuel Schmitt
Çeviren: Bahadırhan Bozkurt
Uyarlayan: Baki Erdi Mamikoğlu
Yöneten: Gül Urgan Yıldız
13 - 14 - 15 Nisan 2023

Scapin'in Dolapları
Yazan: Molière
Çeviren: Ayberk Erkay
Yöneten: Hakkı Kuş
20 Nisan 2023

Ay Carmela
Yazan: Jose Sanchis Sinisterra
Çeviren: Yalçın Baykul
Yöneten: Halil Akarsu
27 - 28 - 29 Nisan 2023

Genel Müdürlük gerektiğinde oyun düzeninde değişiklik yapabilir.

/devlettiyatrolari
/devlettiyatrolari
/devtiyatro
www.**devtiyatro**.gov.tr

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

> KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞININ MADDİ KATKILARI İLE HAZIRLANMIŞTIR.

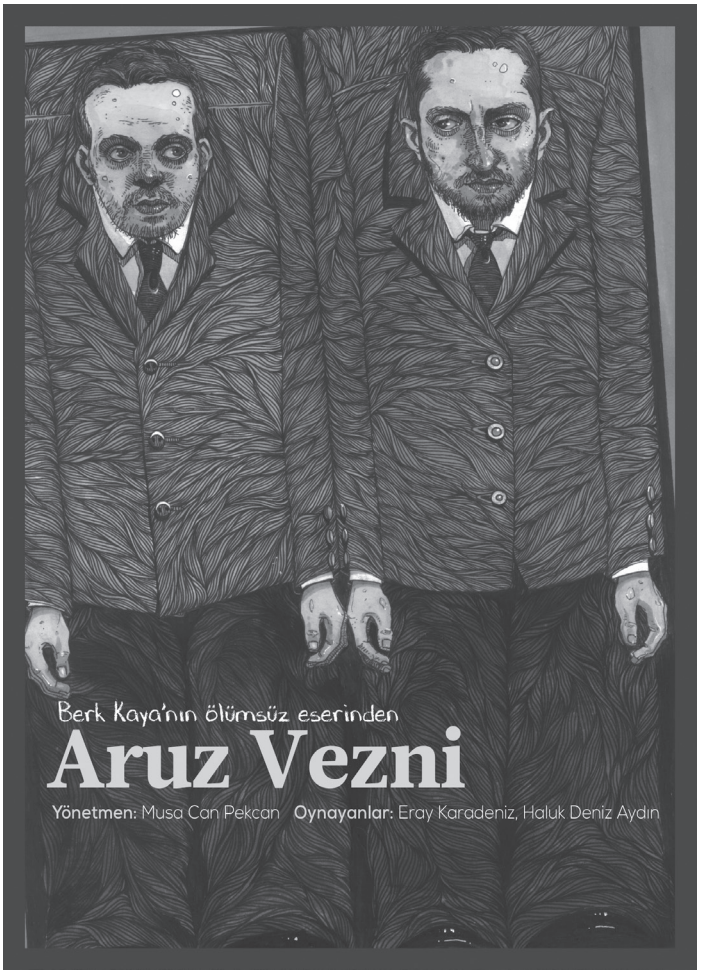
ASMALI MESCİT, YEMENİCİ ABDÜLLATİF SOKAK, HOŞ APARTMANI NO:9, 34430 BEYOĞLU / İSTANBUL > T: 0212 243 3720

16 Şubat 20:30
19 Şubat 15:00-17:00
25 Şubat 20:30

04 Mart 16:30 20:30
08 Mart 20:30
11 Mart 17:00
15 Mart 20:30
24 Mart 20:30
27 Mart 20:30

8 Nisan 20:30
14 Nisan 20:30
18 Nisan 20:30
26 Nisan 20:30

‘ARUZ VEZNİ’ YÜKSELİŞTE

“Yapamayız. Çünkü yapamaz insan.
Bilerek yaşayamaz. Unutarak da yaşayamaz.”

Berk Kaya tarafından yazılan Aruz Vezni, Musa Can Pekcan tarafından uyarlandı ve sahnede Eray Karadeniz, Haluk Deniz Aydın ikilisi rol alıyor.

Aruz ve Vezni, oyun ve yaşam döngüsünün içine sıkışmış iki oyuncudur. Bize tüm belleksizlikleri ile seslenmek için sahnededirler. Oynamaları gereken bir oyun, geçmeleri gereken kapı; kendi belleklerinin, geçmişlerinin, yaşanmışlıklarının, yaşanmamışlıklarının, unuttuklarının, hatırladıklarının kendisidir. Oradan çıkmanın tek yolu tüm bunlarla yüzleşmektir. Aksi takdirde yarın, ne dünden ne bugünden farklı olmayacaktır.

Idea Performance yapımı olarak sahnelenen Aruz Vezni’nin yapımcılığını Hilal Ayşen Aydın, yönetmenliğini Musa Can Pekcan, yönetmen yardımcılığını ise Merve Güran üstleniyor. Oyunun dekor tasarımı Uha Baba, müzik tasarımı Tuğcan Eğüz, ışık tasarımı ise Ataberk Öğe’ye ait.

Aruz Vezni, 2023-2024 sezonu boyunca da tiyatro severlerle buluşmaya devam edecek.

“Oyunculuğun Ruhuna Yolculuk”
“Aruz ve Vezni ikilisini geleneksel tiyatromuza, Kavuklu ile Pişekâr’a, Karagöz ile Hacivat’a bağlayan parlak bir girişin ardından yazar, tüm tiyatro biçemlerine girip çıkarak, onları oyunculuğun özüne, ruhuna doğru bir yolculuğa çıkıyor. Türkiye’de ne yazıktır ki çok az karşılaştığımız üst düzey bir Absürt Tiyatro örneği.” -Erdoğan Mitrani, Şalom

ARUZ VEZNİ

BAKÜS SAHNE - BAHÇELİ KÜLTÜR SANAT
TİYATRO #BAKÜSLE GÜZEL!

2019 yılının Ekim ayında Antalya'nın Muratpaşa İlçesi Bahçelievler mahallesinde kurulan Baküs Sahne'nin adı, Yunan mitolojisinde, doğanın yenileyicisi ve yaşamın simgesi olan şarap, coşku ve yaratıcılık tanrısı Bacchus'a nazire ile Bahçeli Kültür Sanat'ın kısaltmasından oluşur. Taşıdığı ismin gereği ve neşesi ile Baküs Sahne, yenilikçi ve yaratıcı bir ekibin yazıp yönettiği orijinal tiyatro oyunlarından oluşan bir repertuar ile kurulduğundan bu yana yaklaşık dört sezondur tiyatro seyircisi ile buluşmaktadır.

Kurucusu Dr. Okan Cinemre'nin tabiri ile "Köy Enstitüleri ve Halkevleri geleneğinin kültür ve sanat alanındaki devamcısı" saydığımız Baküs Sahne, toplumsal öğrenmenin önemine inanarak kolektif bir bilinçle var olduğu kente ve ulaşabildiği diğer kentlere bu bakış açısını taşımayı amaçlamaktadır.

Dört sezonda sahneye koyduğu on üç orijinal oyunla repertuar tiyatrosu olma yolunda ilerleyen Baküs Sahne, 2022-2023 sezonunda üçü çocuk tiyatrosu olmak üzere birbirinden farklı tarzda dokuz oyunla seyircisi ile buluşurken, bu oyunlarda tamamı oyunculuk mezunu olan bir ekiple çalışmaktadır.

İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde sinema eğitimi almış olan Osman Utku Atış'ın Genel Sanat Yönetmeni olduğu Baküs Sahne'de sahnelenen oyunlarda sinemanın ve diğer sanat disiplinlerinin etkisi oldukça yoğun hissedilmektedir. Dekorundan müziğine, kostümünden makyajına, ışık düzenlemelerinden reji ve metin perspektiflerine varana dek profesyonel bir ekibin elinden çıkan oyunlardan bazıları tiyatro sahnesinden taşarak kabare tarzında şehrin muhtelif mekânlarında seyirci karşısına çıkmaktadır.

İçinde bulunduğumuz tiyatro sezonunda; Baküs Sahne ekibinden Batuhan Kodaloğlu'nun yazdığı, Osman Utku Atış'ın yönettiği ***"Gömücüler"*** oyunu; Beckett'in Godot'suna ve Shakespeare'in Hamlet'ine selam

gönderen yapısı, fütüristik evreniyle seyirciye distopik bir hayal sunuyor. Oyunun oyuncu kadrosunda Ergül Can, Hanife Özsoy ve Batuhan Kodaloğlu yer alıyor. Bu sezonun seyirci tarafından ilgiyle karşılanan bir diğer oyunu ***"Görüşmelerimiz Kayıt Altına Alınmaktadır"*** ın metni ve rejisi Doğuş Elden'e ait. Oyuncu kadrosunda Ezgi Sönmez ve Reyhan Görkan'ın yer aldığı oyunda bir araştırma şirketinde bir araya gelen iki kadın, oyun sonunda duygusal olarak iç içe geçiyor. Osman Utku Atış ve Doğuş Elden'in birlikte tasarlayıp yazdıkları "***Bazı Detaylar"*** Biraz Oyun-Biraz Film mottosuyla sinema ve tiyatroyu bir araya getirerek seyirciye farklı bir izleme deneyimi sunuyor. Baküs Sahne'nin ilgi çeken diğer tiyatro yapımları arasında; konsept tasarımını Mert Yılmaz'ın yaptığı ***"Hesap"*** Hermann Melville'in Katip Bartleby adlı eserinden uyarlanan ***"Yapmamayı Tercih Ederim"*** , Batmakta olan bir gazinonun ayakta kalma mücadelesinin anlatıldığı, kabare türündeki ***"Kırık Kanatlar Gazinosu"*** ve üç farklı çocuk oyunu: ***"Dostum Waffle"*** , ***"Petra ve Kırlangıç Mimi"***, ***"Ben Biliyorum Masal Nedir?"*** yer alıyor.

Dolu dolu geçen dört sezonun getirisi olarak kurulan Ajans Baküs bünyesinde yer alan; Ünzile Atış, Ömer İlci, Ali Eryılmaz, Esra Yazıcıoğlu Nazlı Çalışkan, Cem Baha Boybeyi, Ceren Durmuş, Elif Nisa Gapaylar, Musa Doğanay, Buse Canan İlaslan, Vahit Utku İşçimen, Mehmet Salih Sezgin, Nesrin Şahin Baküs Sahne'nin oyunlarına oyuncu, yönetmen, yapımcı ve asistan olarak can veren diğer isimler. Oyunların afiş ve tanıtım videoları; Rufat Alizade, Furkan Koca, Atahan Yılmaz ve Bulut Gümüşboğa'nın başını çektiği bir ekip tarafından yapılmakta. Ayrıca operasyonel desteğiyle, Özgün Ersin ve Ayşe Selin Bezircioğlu ekibin yükünü hafifletmekte.

Herkesten ve her şeyden önce seyircisi ile var olan, yazanı, sahneye koyanı, oyuncusu, teknik ekibi ve gönüllüleri ile kendi söküğünü kendi diken, kendi karnavalını kendi yaratan Baküs sahne; geleceğe umutla bakan, her şartta yaratıcı ve yenilikçi olmaktan vazgeçmeyen, sürdürülebilir yapısı ile kıymetli seyircisini selamlamaktadır!

BİR PORTRE: MERT BAYMAK

17 Ekim 1974'te Balkan göçmeni bir ailenin çocuğu olarak İstanbul-Bayrampaşa'da doğdu. Eğitim ve iş hayatı İstanbul, Antalya ve Makedonya arasında geçti.
Uzun yıllar inşaat ve mimarî alanında hizmetler verdi. Birçok önemli projede başarıyla yer aldı. İş hayatında başarılı yıllar geçirirken diğer taraftan da çocukluğundan beri ilgi duyduğu oyunculukla ilgili eğitimler almaya başladı. Aslında oyunculuğa karşı ilk ilgisi ilkolul sınıf piyeslerinde oynadığı rollerle başlamıştı. Okulunda tiyatro gösterisi için gelen Yeşilçam'ın değerli oyuncularından Cevat Kurtuluş onu oyununa dahil ederek içindeki sanata olan ilgisini farketmesini sağladı. Uzun yıllardır içindeki bu oyunculuk arzusunu 2019 yılında aldığı bir kararla hayata geçirmeye başladı. Almış olduğu eğitimlerin de katkısıyla kısa sürede birçok yapımda yer aldı.

Son olarak Payidar Gazi'nin Büyük Tablosu'nda büyük bir gururla Atamız Mustafa Kemal Atatürk'ü canlandırmak şerefine nail oldu. Belgesel, Anatolian Film Awards Kasım 2022 En İyi Türkçe Belgesel film ödülüne lâyık görüldü. İkinci olarak İstanbul Film Awards Kasım 2022 En İyi Türkçe Belgesel film ödülünü aldı. Halihazırda çekimleri devam eden dijital platformda yayınlanacak olan dizi seri Vampay ile sizlerin karşısına çıkmaya hazırlanıyor.

DENEYİM

2019 DNA SONUN BAŞLANGICI Bilim Kurgu

2019-2022 RİXOS, LİMAK SKOPJE, MİRAGE PARK RESORT REKLAMLARI Reklam Filmleri

2021 ŞÖHRETLER SAHADA PROGRAM SUNUCUSU (TV 8,5) Tv Programcılığı

2021 NOYAN GOLF REKLAM FİLMİ Reklam Filmleri

2022 ALEF HİGH/PARANOYALAR KLİP OYUNCUSU Müzik Klibi

2022 PAYİDAR GAZİ'NİN BÜYÜK TABLOSU Belgesel Film

2023 VAMPAY

SEVGİLİ ARSIZ ÖLÜM "DİRMİT" OYUNUNDA EPİK VE POSTDRAMATİK ÖGELER

SEREN KONYALI ŞİMŞEK

I. BERTOLT BRECHT VE EPİK TİYATRO

Birinci Dünya Savaşı'nın ardından Almanya' da, halkın ilgisi siyasal sorunlar üzerinde toplanmıştır. Çevre faktörlerinden etkilenen sanatçılar, sanatı da bu siyasal meseleler içine çekmiştir. Tiyatro sahnesi artık siyasal konuların konuşulduğu bir mecra haline gelmiştir. Böylece politik tiyatro, epik tiyatro, belgesel tiyatro, total tiyatro, toplumcu gerçekçi tiyatro gibi yeni kavramlar gelişir.[1] Politik tiyatronun öncüsü olan Erwin Piscator, " Sanat sözcüğünü kesinlikle programımızdan çıkardık. Oyunlarımız izleyiciyi güncel yaşamı yönlendirmeye, politik etkinliğe çağırıyor."[2] diyerek, tiyatronun yeni işlevini belirtiyordu. Seyirciyi bir illüzyona sokup, güzel ve estetikle bir hayal alemine daldırmayı reddediyor, sahne ve seyirci yeri arasındaki sınırların kaybolması gerektiğini savunuyordu. Görselliğin bütün imkânlarını kullanıp, dil, olay örgüsü gibi unsurları bütün süslerinden arındırıyor, seyirciyi ikna etmek için ona belgeler sunuyordu. Piscator' un tiyatrosu, seyirciyi siyasal ve toplumsal konulara karşı uyandırmak ve eğitmek için bir araçtı Piscator'un politik tiyatrosu, epik tiyatroyu oluşturan Bertolt Brecht'e öncülük etmiştir.[3]

Brecht, tiyatrosunu Aristoteles karşıtı olarak yorumlar. Ona göre tiyatro, dünyayı değiştirmek için bir anlam taşımadıkça hiçbir şey ifade etmez. Tiyatroyu coşkusallıktan arındırmak hedefinde olan epik tiyatro kuramı, seyirciye sürekli tiyatroda olduğunu hatırlatarak, seyircinin eleştirel düşünmesini sağlar ve kendini sahne gerçekliğine kaptırmasını engeller. Bunu yaparken de tiyatronun eğlendirmek amacını göz önünde bulundurur. [4]

Brecht'e göre oyunculuk da, bu doğrultuda evrilmelidir. Oyuncu oynayacağı karakterin özelliklerini benimsemeli fakat belli bir mesafede durup eleştirel yaklaşmalıdır. Gestus kavramını ortaya koyan Brecht, öyküyü tavırla göstererek seyircinin olayı içselleştirmesini engelleyerek yadırgamasını sağlar. Epik tiyatro ulaşmak istediği amaç doğrultusunda öz ve biçimin uygunluğunu yakalamış ve tiyatronun evriminde önemli bir rol oynamıştır. Gerçeğin taklidine karşı çıkarak "tiyatro ayna değil dinamodur." görüşünü savunmuştur.[5] Böylece, seyirci eleştirel düşünebilecektir. Eleştirel düşünen seyirci, bir şeyleri değiştirebilecektir. Çünkü Brecht için tiyatro ancak dünyayı değiştirebilirse önem kazanmaktadır.

II. EPİK VE DRAMATİK TİYATRONUN BİÇİMLERİ

Epik ve dramatik tiyatro, aşağıdaki tabloda belirtildiği üzere, hem biçimsel hem de biçemsel açıdan birbirlerinden farklıdır hatta birbirinin karşıtıdır. Brecht, Aristocu dramatik yapının kalıplarını kırmak için yeni bir kuram geliştirmiştir. Dekor, kostüm, müzik ve oyuncu tamamen bu kuramı destekleyecek şekilde ilerlemektedir.

Tiyatronun Dramatik Biçiminde	*Tiyatronun Epik Biçiminde*
Eylemler gelişir.	Anlatıma başvurulur.
Seyirci sahne üzerindeki aksiyona katılır.	Seyirci bir gözlemci durumunda bırakılır.
Böylece etkinliği harcanıp tüketilir.	Ama etkinliği uyanık duruma getirilir.
Seyircide birtakım duygular uyandırır.	Seyircinin karar vermesini sağlar.
Seyirciye yaşamın bir kesiti sunulur.	Seyirciye bir dünya görüşü sunulur.

1 Sevda ŞENER, Dünden Bugüne Tiyatro Düşüncesi, Dost Yayınları, s. 255.
2 Zehra İPŞİROĞLU. Tiyatroda Devrim. (İstanbul: Çağdaş, 1995) s.32
3 N. Uğur ÖZÜAYDIN. 20. Yüzyıl Tiyatrosunda Estetik düşünce. (İstanbul: Mitos, 2006.) s. 64- 66.
4 A.g.e. s. 67-75.
5 Şener. s. 296.

Seyirci bir olay içine sokulur.	Seyirci bir olayın karşısında tutulur.
Telkin yoluyla çalışılır.	Deliller ve kanıtlarla çalışılır.
Duygular olduğu gibi kullanılır.	Duygular geliştirilip bilince eriştirlir.
Seyirci, bir yaşantı birliği içine sokulur.	Seyirci olan biteni inceler duruma sokulur.
İnsan, önceden bilinen bir değerdir.	İnsan, inceleme konusu yapılabilir.
İnsan hiç değişmez.	İnsan değişir ve değiştirir.
Merak, final üzerine odaklanır.	Merak, oyunun gelişimine odaklanır.
Her sahne bir sonraki için vardır.	Her sahne kendi için vardır.
Organik büyüme	Kurgu tekniği
Olaylar düz bir şekilde gelişir.	Olaylar sapmalar ve örneklerle gelişir.
Olay gelişimi evrimseldir.	Olay gelişimi atlamalıdır.
İnsan belirli bir niteliktir.	İnsan oluşum durumundadır.
Dünya olduğu gibi yorumlanır- statik.	Dünya olasılıklarıyla yorumlanır- dinamik
Düşünce varoluşu yönetir.	Toplumsal varoluş düşünceyi yönetir.
Ön planda duygu vardır.	Ön planda akıl vardır.
İdealar ve ideoloji, estetik var oluşun temelidir: felsefi idealizm	Tarihsel gerçeklik estetik varoluşun temelidir: felsefi materyalizm
En yüksek ideal sonsuzluk	En yüksek ideal özgürlük
Soylu bir yolda ölmek	Yararlı bir yolda yaşamak
İdeal seyirci: Yakından tanımadığı şeylere tanıdıkmış gibi bakan kimse, çünkü sonsuzluk ilkesini yüzeydeki görünüşleri ile kabul eder.	İdeal seyirci: Bütün tanıdık şeylere tanımazmış gibi bakan, çünkü insan gelişiminin her evresindeki fark edilmemiş potansiyelleri anlamak ister

(Özdemir Nutku, Dünya Tiyatrosu Tarihi 2, Mitos Boyut Yayınları, İstanbul:2008, s. 194.)

Brecht, tiyatroyu bilim çağının tiyatrosu haline getirmek istemektedir. Bu nedenle tiyatro, toplumsal işlevini yerine getirmek için etken ve dönüştürücü olmalıdır. Brecht, tiyatrosunda dramatik tiyatro biçiminin bir "an"ın içine sıkışmış gerçeğin aynasını değil, insanın yaşamındaki değişim ve gelişim süreçlerini, geçmişten geleceğe olan sürecini göstermelidir. Bu da ancak dramatik tiyatronun kalıplarını yıkarak meydana gelmektedir.

III. POSTMODERNİZM

Postmodernizm hakkında çok çeşitli görüşler vardır ve hakkında tam olarak belirlenmiş bir tanımlama bulunmamaktadır. Postmodernizmin savunucuları ya da ona karşı çıkanlar, postmodernizmin ne olduğuna dair birçok açıklamada bulunmuşlardır. Karmaşık olan bu konu, doğruluğu en çok kabul edilen tanımlarla açıklanmaya çalışılacaktır.

Post sözcüğü İngilizcede *sonra* anlamına gelmektedir. Türkçede daha çok *modern sonrası* ya da *modernin ötesi* olarak kullanılan bu kavram, modern düşünceden bağımsız olarak düşünülemez. Postmodern terimini ilk kez "Bir Tarih İncelemesi" (1939) adlı kitabında Arnold Toynbee ""Modern dönem, Birinci Dünya Savaşı ile son bulmuştur. Bundan sonraki dönem postmodern dönemdir ve iki dünya savaşı arası bu dönemin başlangıcı olmuştur."[6]diyerek kullanmıştır. Postmodernizmin yazımında da *post-modernizm* ya da *postmodern* şeklinde görüş ayrılıklarından doğan farklar vardır. Postmodern düşünceye karşı olanlar bu sözcüğü araya "-" ifadesi koyarak kullanırken bu düşünceyi savunanların "-" kullanmadan yazdıkları bilinir. TDK, *postmodern* şeklinde kısa çizgi kullanılmadan yazılan şeklin doğruluğunu kabul ettiği için bu çalışmada TDK'nin yazım kuralı esas alınmıştır.

6 Arnold TOYNBEE, Bir Tarih İncelemesi kitabından aktaran Sıtkı N. MERİÇ, Postmodernizm'in Tanımı. (Makale: https://earsiv.anadolu.edu.tr/xmlui/bitstream/handle/11421/1059/103412.pdf?sequence=1&isAllowed=y) Erişim tarihi: 20.11.2018) s. 34.

Tarihsel sınırları belirlenemeyen postmodernizm kavramının 1950-1960 yılları arasında bazı yazarlar tarafından kullanıldığı saptanmıştır. Tiyatro, sinema, felsefe, mimari gibi alanlarda yaygınlaşmaya başlaması ise 1970-1980'li yılları bulur. Postmodern sanatın hangi özellikleri içerdiği, modern sanatın ise tükenip tükenmediği tartışma konusu olmuştur. Nietzsche ve Heidegger'in düşüncelerinde temellendiği ileri sürülen postmodernizm, modernizmin başat ögeleri olan akılcılık ve bilimle onun estetik yansımalarına karşı çıkmaktadır. Postmodernist düşünceyi bir özgürlük olarak görüp savunanlar olduğu gibi, umutsuzluğun ve kaosun bir ifadesi olduğunu düşünenler bu düşünceye karşı çıkmaktadır. Genealogy kavramı, yine Nietzsche'nin düşünce sisteminde ortaya çıkmaktadır. Pozitif özgürlük düşüncesini hiçbir şekilde kabul etmeyen postmodernist düşünce, yine Nietzsche'nin negatif özgürlük düşüncesinde temellenir.[7] Elinor Fuchs, Karakterin Ölümü'nde: "Lacan'ın öznelliğin sembolik yapılandırılışına ilişkin kavrayışı, Foucault'un "insanın sonunu" ilan edişi, Derrida'nın "varlık metafiziğine" saldırışı, Barthes'ın "yazarın ölümü", Baudrillard'ın yıkıcı "simülakr düşüncesi", Lyotard'ın modernizmi bir meta anlatılarının yıkıma uğraması, Cixous, Irigaray ve Kristeva'nın eril ve adı geçen kuramcılara ait felsefi ve piskanalitik yorumları sergileyişleri. Bu post- yapısalcı kuram, sadece yazın alanında değil, hukuk, sosyoloji, antropoloji, ve tarih alanlarında da etkili olan "temsil krizi"nin temel ifade aracıydı"[8] diye belirtmektedir. Yüksek kültür ve popüler kültür arasındaki sınırların, farklı üslupların ve biçemlerin sınırlarının yok olması bir biraradalık getirmektedir. Charles Jencks' e göre postmodernliğin tanımını bu biraradalık ve eklektizm almıştı. Geleneksel sınırlar aşılarak farklı bilimleri bir arada kapsayan bir tür "metinler ötesilik" içinde birleşiyordu. Bir "meşruiyet krizi" söz konusuydu ve henüz kültürel bir olay haline gelmemiş olan postmodernizm, rahatsız edici bir bekleyiş içeren bir geçiş durumunu temsil ediyordu.[9]

Postmodernizm herhangi bir ideolojiyi desteklemez ve estetik anlayışı reddeder. Postmodernist sanatta, sanata verilen üstün görev kalkmış, popülizm ve eklektizm kavramlarının sanat içerisinde kullanılması yadsınamaz. Biçimsel sınıflamalar yerine yatay, çoğulcu, eş zamanlı anlamalar önerilir. Giderek artmakta olan iletişim yüzünden yeni bir şey söylemek ve yazmak oldukça zordu. Farklı disiplinlere gönderme yapmak, bir şeyler ortaya koymakta durumu kolaylaştırıyordu. Metinlerarasılık burada devreye girer. Çağdaş tekniklerle geleneksel yapı birleştirilerek biraradalık "çifte kodlama" oluşturulur. Yapısöküm sayesinde kurallar bir çözülmeye uğrar. Burada kültürlerarasılık ve çoğulculuk gibi önemli unsurlar devreye girer.[10]

Postmodern durumun özü, ancak postmodern kendini bizden uzaklaştırdığı zaman anlaşılabilir. Tiyatroda ise çoğulluk, heterojenlik, belirsizlik bir estetik anlayışının geleri olarak kabul edersek, modern sonrası estetik anlayışın bu durumları temel aldığını söyleyebiliriz.[11]

IV. POSTMODERN TİYATRO

Tiyatro, her zaman içinde bulunduğu dönemin koşullarından etkilenmiştir. Geç kapitalist sürecin tüketim kültürünü doğrudan etkilemesiyle, sanatın değişen süreçteki iş kolları yeniden tarif edilmek zorunda kalınır. Bu döneme kadar sanat ve gündelik hayat arasındaki keskin çizgiler çözülmeye uğrayarak, sıradan tüketim nesneleri estetize edilerek popüler sanat yapıtı haline dönüşür ve müzelerdeki yerlerini alır. Sanatın üstünlüğü yıkılarak yüzeysel bir tüketimin eseri haline dönüşür.[12] Gelişen iletişim ve teknolojik yenilikler, felsefi düşüncelerin etkisiyle beraber, gerçeklik algısında büyük bir değişim yaşanmıştır. Bu süreç bir temsil krizinin yaşanmasına neden oldu. Tiyatro temsille birlikte var olan bir sanat olarak bu krizden en büyük payı aldı. Klasik dramatik metinlerde ki, iç ve dış iletişim sisteminin oluşturduğu gerilim, bu metinlerin nedensellik ilkesiyle oluşmasını sağlıyordu. Tiyatroda şimdi ve burada olanın etkisiyle, dramatik metnin sahne dışına olan göndermesi örtüşmeyerek, dramatik olan ile tiyatro arasında bir

7 Tufan KARABULUT, Modern Tiyatro, Mitos Boyut Yayınları, İstanbul: 2014, s. 147-150
8 Elinor FUCHS, Karakterin Ölümü. (Çeviren: Beliz GÜÇBİLMEZ, Ankara: Dost, 2003) s.14.
9 a.g.e., s.15-16.
10 Karabulut, s.150-152.
11 Süreyya KARACABEY, Modern Sonrası Tiyatro ve Heiner Müller. (Ankara: De Ki, 2007) s. 119-120
12 Rıfat ŞAHİNER, Sanatta Postmodern Kırılmalar. (Ankara: Ütopya, 2013) s. 187.

sorun teşkil etmeye başladı. Tiyatro sahne etmenlerini bağımsız bir şekilde kullanmak isterken, klasik dramatik yapı bu duruma engel oldu. Ya sahne üstüne yani tiyatroya olabildiğince az karışacak ya da değişmek zorunda kalacaktı. Bu durum, daha büyük bir "estetik meydan okuma" getirdi. Temsil krizi, değişen gerçeklik algısıyla doğrudan ilişkilidir. Çünkü klasik temsil anlayışında gerçeklik tiyatroda tekrar üretilir, ancak üretecek gerçekliği kalmadığında klasik temsil neyi üretecektir? Bu süreçte gerçeklik ve kurmacanın sınırları kaybolmuştur. Neyin gerçek neyin kurmaca olduğu saptanamadığı için, gerçekliğin sınırlarından uzaklaşılmıştır. Temsil krizi bir mimesis krizi değildir. Temsil, estetiğin bir unsurudur, mimesis değişen gerçeklik algısına kendini uyduracaktır. Öykünün reddedilmesiyle, dramatik metnin bir şeyleri temsil eden yapısı, ikonik göstergelerin birinci sıraya oturtulması, dramatik metnin yapı söküme uğramasına neden olmuştur.[13]

Modern sonrası olan bu son dönemin tiyatro anlayışında dramatik metin reddedilerek, gösterim metni ön plana çıkar. Bu süreçte geçmiş dönemlerde olduğu gibi yazar-yönetmen-oyuncu olarak tek kişilikte toplanan durum yeniden ortaya çıkar. Heiner Müller, Robert Wilson, Ariane Mnouschkine gibi gösterime yönelik yazar-yönetmenler ortaya çıkar. Metinlerin parçalanarak tarihsel, kuramsal, alegorik anlamlar bağlamında ortaya koymak durumu daha çok klasik metinlerin kurallı yapısı üzerinde uygulanır.[14]Ancak yeni oluşan dramatik anlayışta, belirlenebilecek belirli iç ve dış koşullar yoktur. Karakterlerin seçme hakkı yoktur. Nedenini bilmediği bir durum içerisinde bulur kendini ve bu duruma ayak uydurmak zorundadır. Tepkilerinde bir amaç, eylem düşüncesi, bir çatışma hazırlığı yoktur.[15] Bir karakter yoktur. Oyuncu karakteri oynamaz. Onu durumlar içerisinde gösterir. Post-dramatik tiyatroda, dramatik tiyatronun ötesine geçilir. Tiyatronun işlevi konusu post-dramatik tiyatroda gündeme gelir. Dramatik metin yapısından uzaklaşma isteği, post-dramatik tiyatroyu "öykünün öteki tarafındaki sınırda" gezinerek metnin azaltılabileceğini savunur. Buna örnek olarak Robert Wilson'un imge tiyatrosu, performans sanatı, happeningler verilebilir. Dilin yapısı da parçalanır. Bir anlam ifade eden kalıplar yerine seslerin, sözcüklerin, tınıların bir anlam oluşturmaması hedeflenir. Tiyatronun bütün unsurları gibi dilin ve diyaloğun kullanılmasında da bir yapı-söküme gidilmiştir. Dilin anlamsal bütünlüğünü bozarak, tekrarlar oluşturarak, nesneleştirilmiştir. "Şimdi ve burada" olmak, tiyatronun sahne dışındaki dünyaya gönderme yaparak anlam kazanmasının yerini alır. Kolaj ve montaj gibi çok dillilik de post-dramatik tiyatroda bir seçimdir. Fiziksel eylemin, söylenilen sözcüklerin birleşerek bir anlam oluşturmaması yoluna gidilerek bir çatışma yaratılacaktır. Organik bütünlüğe karşı çıkan postdramatik tiyatro; kaos, parçalanmışlık, düzensizlik göstererek, seyircinin bu göstergeler arasında bir bağ arayışına sebep olarak, seyirciyi aktifleştirip, düşlemini güçlendirecektir. Bu heterojen yapıyla, seyircinin izlediği ile arasında içsel bir bağdan çok, dışsal kurulacak bir ilişkiye dönüşür. Bu durum, duyumda bir ikilik yaratır. Postdramatik kavramı, dram kavramını tarihselleştirir ve böylelikle sorgulanabilir hale getirir. Temsil krizi postdramatik tiyatronun metne bakışını etkileyen en önemli unsurdur. Metinden tamamen kurtularak bağımsızlığını ilan etmek isteyen "metinsiz tiyatro" anlayışı, postdramatik tiyatroyu da aşmaktadır.[16]

V. SEVGİLİ ARSIZ ÖLÜM "DİRMİT" OYUNUNDAKİ EPİK ÖGELER

Latife Tekin'in "Sevgili Arsız Ölüm" romanından uyarlanan "Dirmit" oyunu, Nezaket Erden'in performansıyla karşımıza çıkmıştır. Oyunda "Dirmit" in kimlik arayışına tanıklık etmekteyiz. Ailenin ve geleneklerin baskısına rağmen durmayan "Dirmit kız" şiddetli bir şekilde birey olma mücadelesini sürdürmektedir. Küçük bir köyden, büyük bir kente gelip gelenekler ile kent yaşamının getirdikleri arasında kalan Dirmit, aslında modern bir problem yaşamaktadır. Genel olarak ülkemizde yaşanan aile baskısının kimlik kurulumundaki etkisini çok açık bir şekilde gözler önüne sermektedir.

Brecht'in epik tiyatrosunun amacı, seyircinin bilincini kullanarak oyunun karşısında gözlemci olarak kalması olarak bilinmektedir. Fakat seyirci, Dirmit oyununu izlerken oyunun içine dalar- özdeşlik kurar- duygulara kapılır ve tiyatroda olduğunu unutmaktadır. Brecht, epik tiyatroda bu illüzyona kapılma durumunun önüne yabancılaştır-

13 Karacabey, s.121-127.
14 Ayşin CANDAN, 20. Yüzyılda Öncü Tiyatro, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul: 1994, s.180-181.
15 Sevda ŞENER. Dram Sanatı. (İstanbul: Mitos,2013) s. 68-69
16 Karacabey. s. 132-135.

mayla geçmiştir. Dirmit oyununda eylemler birbirini takip edip finalde son bulmaktadır ancak Brecht, tiyatrosunda eylem birliğini kesmektedir. Her sahne, kendisi için vardır. Dirmit oyununda duygular, olduğu gibi kullanılmıştır. Organik bir bütünlük söz konusu olmuştur. Ancak epik tiyatro da duygular geliştirilmekte organik bütünlük parçalanmaktadır. Oyuncu, Dirmit oyununda, bir hikaye anlatıcısı gibi klasik dramatik yapının içinde Dirmit' in başından geçenleri anlatmaktadır. Brecht'in anlatıcısı, hikâyeyle arasına bir mesafe koyup anlattığı karakterin iyi ve kötü yanlarını tüm açıklığı ile göstermektedir. Anlatıcı, Brecht'in epik tiyatrosunda, klasik dramatik metinlerde olduğu gibi karakter ile bir bağ kurmamakta, bir gestus oluşturmaktadır. Dirmit oyununda, boş bir sahnede, sadece elindeki çiçeği "Kepçe"yle dertleşen Dirmit'i görmekteyiz. Oyuncu, oyunda dördüncü duvar yokmuş gibi seyircinin varlığını kabul ederek yer yer seyirciye dönmekte, oynamakta fakat bu epik tiyatrodaki gibi bir yabancılaştırma yaratmamaktadır. Bu durum, aksine seyircinin Dirmit karakteriyle bağ kurmasını sağlamaktadır. Evet, seyirci yer yer etkendir, hatta Dirmit'in yaşadıklarına tepki göstermekte, "Bu kadar da olmaz." demekte ama bir çıkar yol bulamamaktadır. Sadece tanıdığı birinin yaşadıklarına üzülüyormuşçasına tanıklık etmektedir.

VI. SEVGİLİ ARSIZ ÖLÜM "DİRMİT" OYUNUNDAKİ POSTDRAMATİK ÖGELER

Adından da anlaşılacağı üzere Sevgili Arsız Ölüm "Dirmit" oyunu, postmodern tiyatronun metinler-arasılık unsurunu barındırmaktadır. Dirmit, Latife Tekin'in Sevgili Arsız Ölüm romanından ödünç alınmıştır. Ancak bu yeni oluşturulan metin bütünsel açıdan ele alınmış ve postmodern tiyatronun izleğinden çıkmıştır. Oyunda hiç dekor kullanılmaması, Dirmit'in çiçeği "Kepçe"nin, "Tulumba"nın onlara insan özellikleri atfedilerek ama çiçek ve tulumba kimliklerini de koruyarak sunulması, oyunun post-dramatik unsurlarından sayılabilmektedir. Oyunun geçmişteki olayları tekrar etmesi de bir post- dramatik unsur sayılabilmektedir. Dirmit karakteri, karakterin kişilik özellikleri bakımından post bir yerde duruyor olabilir.

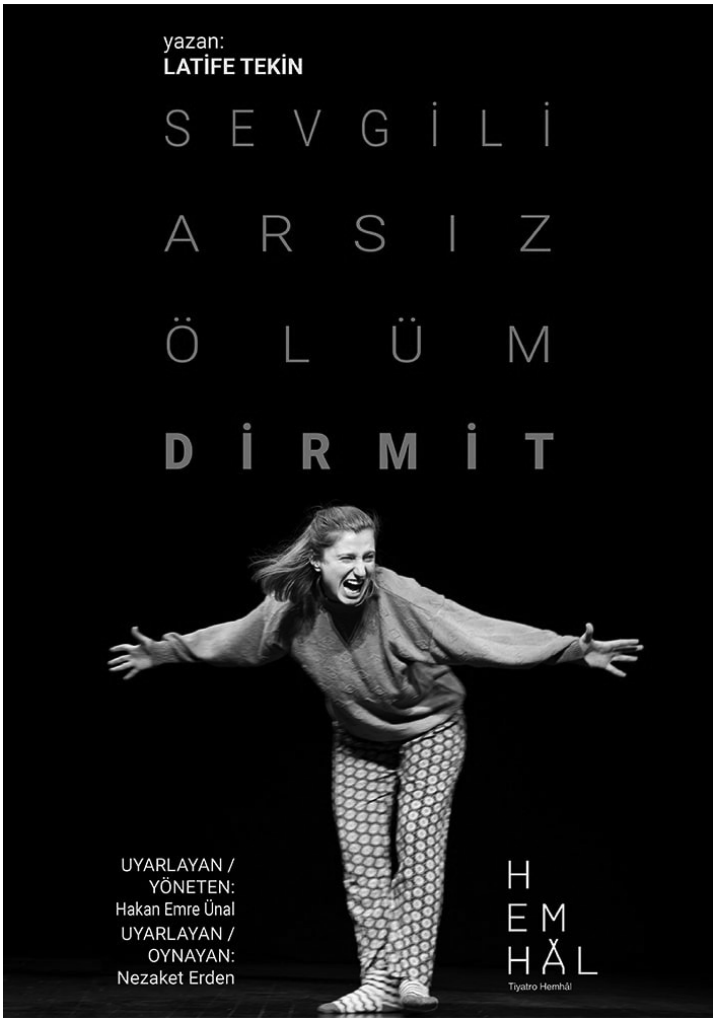
Postmodern tiyatro; klasik dramatik metni, karakteri ve içeriği reddetmektedir. Fakat Dirmit oyununda karakter ön plandadır, anlattığı ve seyirciyle özdeşlik kurduğu bir hikâye vardır, karakterin organik bütünlük içerisinde bir gelişimi vardır. Oysa postmodern tiyatro, oyun metninin bütünsel yapısını bozmaktadır, karakteri öldürmektedir, uzamsaldır. Postmodern tiyatroda oyuncu, karakteri oynamaz onu durumlar içerisinde gösterir. Dirmit oyununda ise yaşayan bir karakter görülmektedir. Postmodernizm de özneyi öldürmüşken Dirmit oyununda bir "birey olma mücadelesine" tanıklık edilmektedir.

SONUÇ

Tiyatro, her zaman içinde bulunduğu koşullardan etkilenmiştir. Bertolt Brecht'in epik tiyatro kuramını oluşturmasına neden olan da içinde bulunduğu koşullardır. Postmodernizmin ortaya çıkmasına neden olan da içinde bulunduğu koşullardır. Epik tiyatro ve postmodern tiyatro, klasik dramatik metne karşı çıksalar da birbirlerinden çok farklı noktalarda durmaktadırlar. Epik tiyatro, postmodern tiyatronun doğuşuna zemin hazırlamış olsa da hâlâ seyirciye bir şey öğretmeye ve dünyayı değiştirmeye çalışmaktadır. Postmodern tiyatroysa parçalanmış; metni, karakteri, zamanı, her şeyi sadece icra anında ortaya koymuş ve seyirciye bir şey öğretmeyi, diretmeyi de reddetmiştir.

Sevgili Arsız Ölüm "Dirmit" oyunu üzerinden yapılan bu araştırmada, oyunun epik ögeler bulundurmadığı, klasik dramatik bir yapıda olduğunu görülmektedir. İzleyici bu yanılsamaya sokan -özellikle tek kişilik oyunlarda olan- dördüncü duvar olmadan seyirciyle konuşma durumu olmuştur fakat bu konuşmanın bir yadırgatma amacı gütmeden aksine seyirciyle bağ kurmak, eylemleri oluşturmak için yapıldığı saptanmıştır.

Dirmit oyunu, bu klasik dramatik yapısının içinde, sahneye konulma şekli ve metinlerarası bir özellik taşıdığı için postmodern tiyatro unsurlarını barındırsa da asla bir postmodern tiyatro oyunu örneği değildir. Anlatı ti-

yatrosuna ve hikâye anlatıcılığına daha yakındır. Dirmit oyununda anlatılan hikâye, oldukça modern bir noktada, modern çağın dertleri arasında durmaktadır: Birey olabilme çabası/meselesi.

Dirmit oyunu, klasik dramatik yapının ögelerini oldukça fazla ve baskın şekilde içinde barındırmaktadır. Bu da temelinde Türk tiyatrosunun Batı tiyatrosundaki etkilerden geçmemesi, Türk tiyatrosundan farklı şekilde işleyen sosyokültürel, sosyoekonomik, sosyopolitik süreçlerden kaynaklanmaktadır. Bu durum da farklı bir araştırmanın konusu olabilir.

KAYNAKÇA

BRECHT, Bertolt. 2005. Tiyatro İçin Küçük Organon. İstanbul: Mistos Yayınları

BROCKETT, Oscar. 2016. Tiyatro Tarihi. İstanbul: Mitos Boyut Yayınları

CANDAN, Ayşin. 1994. Yirminci Yüzyılda Öncü Tiyatro. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları

FUCHS, Elinor. 2003. Karakterin Ölümü. Çev. Beliz Güçbilmez. Ankara: Dost Kitabevi Yayınları

İPŞİROĞLU, Zehra. 1995. Tiyatroda Devrim. İstanbul: Çağdaş Yayınları

KARABULUT, Tufan.2014. Modern Tiyatro. İstanbul: Mitos Yayınları

KARACABEY, Süreyya. 2006. Modern Sonrası Tiyatro Ve Heiner Müller. Ankara: De Ki Yayım Ltd. Şti

NUTKU, Özdemir. 2008. Dünya Tiyatrosu Tarihi 2. İstanbul: Mitos Boyut Yayınları

ÖZÜAYDIN, Nazım, Uğur. 2006. 20. Yüzyıl Tiyatrosunda Estetik Düşünce. İstanbul: Mitos Boyut Yayınları

ŞAHİNER, Rıfat. 2013. Sanatta Postmodern Kırılmalar. Ankara: Ütopya Yayınları

ŞENER, Sevda. 2012. Dünden Bugüne Tiyatro Düşüncesi. Ankara: Dost Kitabevi Yayıncılık

ŞENER, Sevda. 2011. Dram Sanatı. İstanbul: Mitos Boyut Yayınları

AYDINLI KADIN OYUNCULARDAN GÖVDE GÖSTERİSİ "FIRTINA KADINLAR" SAHNEDE

HAYRETTİN FİLİZ

Aydın Başak Kent Tiyatrosu, 10 Nisan 2023 Pazartesi gününün akşamı, saat 20.45'te, 2017 yılında topluluğu kuran ancak 25 Ağustos 2021 günü covid pandemisinde yitirdiğimiz, çalışkan tiyatro insanı Yalçın Dinçer'in anısına, Türk tiyatrosuna sayısız eser kazandırmış Aydınlı oyun yazarı Dr. Hidayet Sayın'ın "Fırtına Kadınlar" adlı oyununu, Aydın Kültür Merkezi içinde bulunan ve yazarın adını taşıyan tiyatro salonunda seyirci önüne çıkardı. Büyük bir katılımın olduğu duygu dolu gecede, Dr. Hidayet Sayın, Yalçın Dinçer'in eşi Aygen Hanım, Aydınlı yazar Ahmet Zeki Muslu gibi birçok isim de seyircilerin arasındaydı.

İki tablo halinde oynanan yaklaşık 110 dakikalık oyunda; tarihe iz bırakmış altı kadın karakter, kendi hikâyeleri içinde sahne aldı. Sırasıyla; Sibel Salcıoğlu -Tanrıça Hera, Dilan Kıran - Nefertiti, Yasemin Akbaş - Neron'un annesi Agripinna, Elif Çay - Bizans İmparatoriçesi Thedora, Ebru Şen - Terken Hatun ve Ceren Yıldız'ın canlandırdığı Hürrem Sultan!

Aslında Dr. Hidayet Sayın'ın orijinal metni, on kadın karakterle kurulmuştur. Aydın Başak Kent Tiyatrosu Oyuncuları, -oyunun süresini düşünerek- bunlardan sadece altısını seçmişler.

Uzun tiratlar halinde ve episodik teknikle yazılmış bu "aktör oyununu" yorumlamak hiç de kolay değildir. Böylesi hareketten çok sözün egemen olduğu "usta işi sayılan" rolleri monologun sıkıcılığından kurtarmak için özel bir çalışma yapılmalıdır. Oyun hakkında bilgim olduğundan ve oyun yazarı sevgili deneyim önderim Hidayet Sayın'ın da nasıl hassas bir tiyatro insanı olduğunu bildiğimden, her şeyin yolunda gitmesini dileyerek girdim oyuna. Ancak gördüm ki Yönetmen İrem Akçay ve en az onun kadar bu oyun için emek harcayan Sibel Salcıoğlu, oyundaki karakter geçişlerine son derece zeki bir çözüm bulmuşlar; seyircide oluşabilecek dikkat dağınıklığını toplayan ve Özge Bilgin Özgün'ün uyguladığı son derece başarılı bir dans gösterisi ile halletmişler bu işi… Göz dolduran dans geçişleri oyuna çok da yakışmış açıkçası, bayıldım! Bu önemli reji ayrıntısı için, oyundan sonra heyecanlı yönetmene, sahneyi ısıtan bu reji ayrıntısını, sahne alan tüm kadın karakterlerle ilişkiye sokmasını; bu durumda Özge Bilgin'in sadece yeni bir mizansenin başladığını bildiren bir görevden öte, oyuna daha kalıcı değerler katan kuvvetli bir etki bırakabileceğini düşündüğümü söyledim.

Her yaptığı figürle, dans konusunda kalitesini ortaya koyan ve eğitimli olduğunu gösteren genç oyuncu Özge

Bilgin Özgün'ün oyuna yaptığı katkı, rejiye küçük bir dokunuşla çok daha etkili ve oyunu yükselten bir hale getirilebilir. Dans ederken, kendine güvenli ifadesi ile seyirciyi oyuna bağlayan oyuncunun sahnede daha sonraki çalışmalarında da iyi işler yapacağına inanan sadece ben değildim.

Oyunda övülecek o kadar çok şey varki; öncelikle oyunun afişi, oyunun ruhunu karşılayan nefis bir çalışma olmuş. Sade ve şık! Ancak, oyun günü, -her zaman yaptığım gibi- gündüzden yürüyerek dolaştığım Aydın caddelerinde oyunun afişini göremenin beni çok şaşırttığını söylemeliyim. Neredeyse sekiz aya yayılan bir prova süreci, hazırlık aşamasında destek görememenin sancıları, üstüne üstlük tüm masrafları topluluk üyelerinin üstlendiğini bildiğim "Fırtına Kadınlar" ekibi, eğer gösterilerini devam ettirmek istiyorlarsa, kentin her yerini afişleriyle donatmalılar bence. Başımıza felaket gibi çöken ekonomik istikrarsızlık ve sanata düşman, cahil bir siyasi erkin elinde kıvranan / irtifa kaybeden balonun yükselmesi için önce sanatı aşağı atmaya zorlanan seyircinin sancıları bir yandan, çok güvenilen sanal örgütlenmenin, kişiyi etkinlik paydaşı olarak ne kadar sorumlu kıldığı konusundaki ciddi endişeler diğer yandan ortada iken; tiyatronun sokağa, doğrudan insanların işyerlerine, dükkân camlarına, pazar yerlerine, kitapçı vitrinlerine ya da özellikle de gençlerin yoğun olduğu üniversite gibi yerleşkelere ulaşmasının, topluluğun varlığını sürdürmesi için çok önemli bir hamle olacağına inanıyorum. Topluluğun, bu kadar güzel bir iş çıkardıkları halde, neden bunu yaşadıkları kente duyurmadıklarını hiç anlamadım.

Nasıl çözdüklerini çok merak ettiğim bir başka şey de; değişen onca çağa karşın, sahnede nasıl bir dekorla bunu halledeceklerdi. Örneğin Tanrıça Hera zamansız, Nefertiti Antik Mısır döneminin kadını iken, Agripinna ile Bizans'a, Terken Hatun'la Selçuklu'ya nasıl gidecektik kısacık sürelerde?

Tüm karakterler sabit sahne dekorunun içinde oynadığı halde, seyircide algı kırılmasının yaşanmadığını görünce, oyun için büyük bir dramaturgi çalışması yapıldığını düşündüm. Oyunun düşünsel emek yükünü çekenler, olabilecek en doğru seçimi yapmışlar… Yukarıdan gelen devasa tül perdeler, ortada süslü bir taht, sahnenin sağında ve solunda yapraklarla süslenmiş ardıl dört adet sütun ve süslü bir tabure, sahnenin sağında da çift basamaklı bir yükselti! Sonradan mizansen için eklenen iki minder ve bir ayna, hepsi buydu dekorun! Her ne kadar yükseltinin oyuna ne denli katkı sağladığı konusunda kuşkularım olsa da; oyunun dekoru, varolan koşullar içinde bilmem ki bundan daha iyi tasarlanabilir miydi? Oyun çıkışı fuayede seyirci tepkilerini dinlerken, hiç kimsenin, oyunculuk ve dekor ilişkisine dair olumsuz bir şey söylememiş olmasını da, topluluğa övgü olarak yazdım not defterime…

Başarıyla üstesinden gelinen bir diğer şey de oyunun kostümleriydi. Oyunun başında, tüm oyuncuların tek tip giydiği bembeyaz kostümlerin, sıraları geldiğinde üzerine

yapılan birkaç eklemeyle dönem kostümüne dönüşmesi seyirciden tam not aldı. Oyun künyesinde bu işi Sibel Salcıoğlu'nun yaptığı yazılmış, bravo benim çalışkan dostum Sibel'e! Çok başarılı bir iş çıkarmış. Dönem kostümleri konusunda özensizlik çamuruna bulaşmış birçok oyun kılığındaki "şeyi" kanıksamamızı isteyen günümüz aktüel dayatmalarına karşı, saç tarama biçiminden, kullanılan takılara/aksesuvarlara kadar büyük özenle hazırlanmış kostümler için uzun düşünsel çalışmalar yapıldığı o kadar belliydiki! Göze hitap etmesinin yanında, doğru tasarlanmış kostümler olarak da oyuna büyük katkı sağladığını düşünüyorum.

Bilen bilir; Aydın kenti, taa Cumhuriyet'in ilk günlerinden beridir hep sanatı sevmiş, sanata gündelik hayatında büyükçe paydalar veren bir yer olmuştur. 1933 yılında üç gün kutlanan Cumhuriyet Bayramı törenlerinde, üç gün, üç ayrı oyun oynanmıştır Aydın'da. Kaç şehir, tarihçesindeki tiyatro gösteriyle anılır, bir düşünsenize! Sonra Türk tiyatrosuna bir Hidayet Sayın, bir Yalçın Dinçer kazandırmıştır Aydın kenti, az şey midir bu! Her ne kadar son dönemlerde Aydın'da tiyatro çalışmaları hakkında şaşırtıcı bir durgunluk yaşansa da, yeni çalışmalar hakkında çok şey duyamasak da; Başak Kent Tiyatrosu'nun "Fırtına Kadınlar" adlı oyunu, sanki bir cam parçasının etimizi kesip, kanatmasına benzeyen bu tuhaf suskunluk günlerinde yüreğimize su serpmiştir. Yaşasın tiyatro!

Oyuncu Sibel Salcıoğlu, Aydın Başak Kent Tiyatrosu ile ilgili bakın neler anlattı bana:

"Tiyatromuz; 2017 yılında Genel Sanat Yönetmeni Yalçın Dinçer'in önderliğinde kurulan bir tiyatro topluluğudur. Başak Koleji'nin sağladığı sahne ve çalışma ortamı desteğiyle 2018 yılında oyunlarmızı sergilemeye başladık. Lorca'nın "Bernarda Alba'nın Evi", benim, yazar Tezer Özlü'nün kitaplarından oyunlaştırdığım ve oynadığım "Yaşamın Ucuna Yolculuk", Gizem Çetinkaya'nın yazdığı ve oynadığı, aynı zamanda 2019 yılı Çolpan İlhan Ulusal Tiyatro Eseri Yarışması'nda üçüncülük ödülü kazanan "Erik Ağacına Tırmanırken" isimli oyunları sergiledik. 2019 Nisan ayında İzmirli yazar ve tiyatro yönetmeni Hayrettin Filiz'i (sizi), "Orhan Veli 105 Yaşında" adlı sunumu için Aydın'da misafir olarak ağırladık. Yine Nisan ayında Yalçın Dinçer hocamızın 60. Sanat Yılı kutlamasını Şükran Güngör-Yıldız Kenter sahnesinde gerçekleştirdik.

Avrupa Birliği Gençlik Hareketliliği kapsamında hazırlamış olduğumuz "Filozofların Işığında" projemiz kabul edildi ve 6-13 Ekim 2019 tarihleri arasında, Türk ve Yunan otuz genç katılımcı ile oyun yazma, kostüm tasarlama

gibi çalışmaları Aydın'da gerçekleştirdik. Kentimizde yaşamış olan filozofları tanıtabilmek için yazılan kısa oyunlar, Milet (Thales), Tralles (Seikilos), Priene (Bias), Aphrodisias (Zoilos), dönemin kostümleri ile ilgili ören yerlerinde oynanarak kamera çekimleri yapıldı.

John Patric'in "Tatlı Kaçık" oyununun çalışmaları devam ederken maalesef pandemi nedeniyle her şeyi belirsiz bir süreye kadar ertelenmek zorunda kaldık. Birtakım sıkıntılar yüzünden bu oyunun çalışmalarını bırakıp; Dario Fo'nun "Her Hırsız Haydut Değildir" oyununu çalışmaya başladık. Bu oyunda da bizi dehşetle şaşırtan bazı sıkıntılar yaşadık. Onları çözelim derken, oyunu sadece iki kere; 16 ve 24 Aralık günleri oynayıp, kaldırmak zorunda kaldık. Uzun hikâye! Kısacık söyleyip geçtiğim bu sıkıntıların bizde bıraktığı yorgunluk, sadece Aydın'da tiyatro yapmaya çabalayan bir avuç topluluktan biri olan bizim değil, tüm kentin kaybıdır bize göre.

Yalçın Hocamın en büyük arzusu, Aydınlı bir yazar olan Hidayet Sayın'ın "Fırtına Kadınlar" oyununu sergilememizdi. Ancak 25 Ağustos 2021 tarihinde aniden aramızdan ayrılınca, pandemi şartları nedeniyle kendisini bir tiyatro insanına en yakışan şekliyle, sahneden alkışlarla uğurlayamamanın eksikliğini her zaman içimizde duyduk. Bir vasiyet gibi bu projeyi tamamlamayı ve ölümünden sonra yapılamamış bir veda törenini, o çok sevdiği sahneden izleyenlerin alkışlarıyla gerçekleştirmeyi kendime vazife edinerek yeniden ayağa kalkıp, yol almaya başladım. Amacım sevgili Yalçın hocamı sahneden alkışlarla uğurlamak ve sevgili Hidayet hocamın bir oyununun daha sergilendiğini görmesini sağlamaktı. Gerisi laf-ü güzaf… *Oyunu seyirciye taşımayı başardık ya; yorgun ama* çok *huzurluyum şimdi!"*

Oyunculuğa gelirsek; çoğunun ilk sahne deneyimi olduğunu bildiğim takımın ışıltılı bir sahne verdiğini gördüm. Sibel Salcıoğlu'nun repliklere hâkim düzgün diksiyonu, sakin ama kuvvetli mimiklerle çoğalttığı oyunculuğu, oynadığı Tanrıça Hera rolünün can bulmasına yetmiş de artmış. Oyun sırasında saçından kayan tacını nasıl da ustalıkla, telaşa kapılmadan ve oyundan hiç kopmadan başardığını görmeliydiniz! Oyunculuğun hata yapmamak değil, yaptığı hatayı oyuna yedirmek, düştüğü durumdan onu çıkaracak zekâyı elden hiç bırakmamak olduğunu doğrular nitelikte bir hamleydi. Sahneye çok yakışan Salcıoğlu'nun yüzünde, bir yandan Tanrıça Hera'yı, diğer yandan oyunun tüm hazırlık sürecini izledik neredeyse: Biri bitmeden diğeri hücum eden sıkıntıların yarattığı yorgunlukları, anmak için sahneye çıktıkları kurucu liderlerine saygıyı eksiksiz ve layıkıyla yerine getirme arzusunu, seyirciye namuslu bir gösteri yapmanın sorumluluğunu ve dahasını! Doğru yerden bakıyorsun tiyatroya Sibel yoldaşım, sakın vazgeçme! Aydın sahneleri için yapacak daha dünya kadar işin var! Sakın ha!

Genç oyuncu Dilan Kıran, kıvrım kıvrım siyah saçları ve gözlerindeki Antik Mısır makyajıyla, Nefertiti'yi yattığı yerden kaldırıp sahneye getirmişti sanki. Hele o kendisine çok yakışan ve başarıyla taşıdığı altın yaldızlı, ayrıntılı çalışılmış kostümü yok mu, heyecan vericiydi. Bana oyundaki en kısa mizansenlerden biri gibi gelen Nefertiti bölümünü izlerken, bir yandan da şöyle düşündüm: Sahne deneyimi henüz henüz başlayan Dilan'ın, düzgün diksiyon ve sıcak sahnesi, kendisini tiyatral / teknik bilgilerle desteklerse onu yıldızlara doğru yükseltecektir. Seyretmekten keyif aldığım Dilan'ı başka oyunlarda da izlemek isterim. Tiyatroyu öğrenmek istediği her davranışından belli olan ve duyan kulaklarla sahneye yürüyen Dilan; "Kimse duymak istemeyen kadar sağır olamaz" sözünü yerle bir etmek isteyen -benim de içinde olduğum- hocalarını utandırmayacaktır, biliyorum.

Yasemin Akbaş, İmparator Neron'un annesi Agripinna rolünde, yırtıcı bir kaplan gibi adımladığı sahneyi rolüyle işgal etmiş, muzaffer bir komutan gibiydi. Rolünün iç hesaplaşmalarında kullandığı ses dalgalanmaları, güçlü ve temiz diksiyonu, üstüne sahne rahatlığı oyuncunun çok daha ileride, çok daha karmaşık rollerde de kendisini denemesi gerektiği duygusunu uyandırdı bende. Bir an bile dikkatini elden bırakmayan sahneye ve seyircisine saygılı oyunculuk anlayışı, izleyici üzerinde bir çeşit tılsım etkisi uyandırdı. Kostümünün içinde Yasemin Akbaş değil, gerçekten Agripinna vardı sanki. Sevgili Yasemin'i bir tiyatro klasiğinde ya da farklı bir tiyatral teknikle sahnelenmiş bir oyunda izlemek nasıl olurdu acaba diye dü-

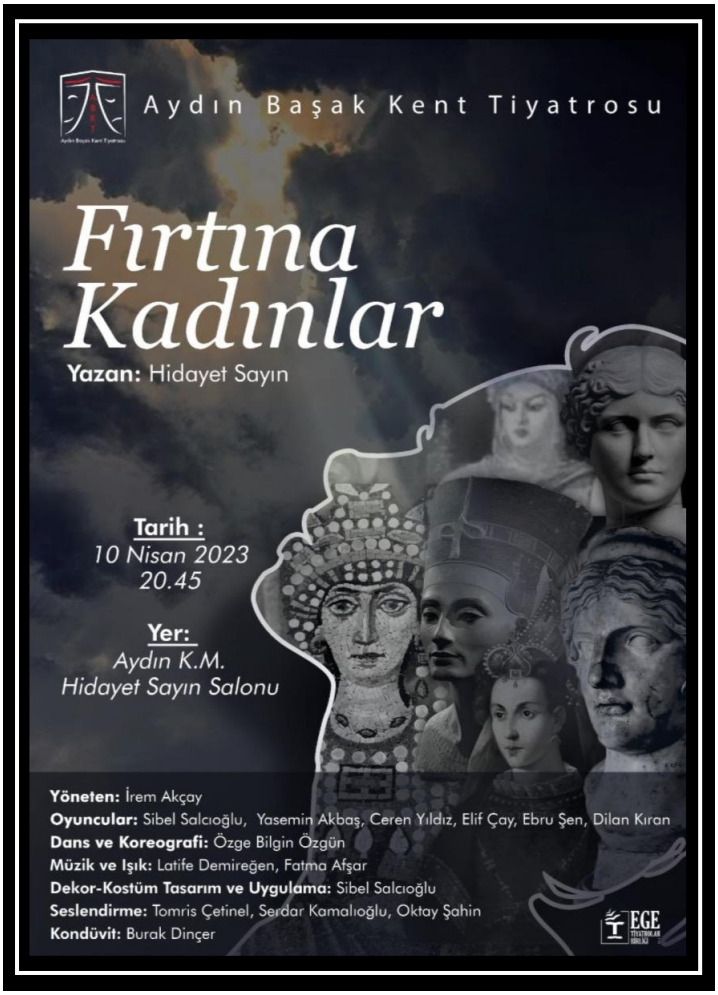
şünmeden edemedim.

Genç oyuncu Elif Çay, Bizans İmparatoriçesi Thedora için biçilmiş kaftandı bence. Yüzünden kuşlar havalanmış gibi sürekli gülümsemesinin, kendisinden getirdiği bir özellik olduğunu düşündüm önce. Ancak, rolü gereği yükseldiği ve inceldiği yerlerde bir kez daha izleyince, rolün analizi sonucu böyle bir oyunculuk tavrına girdiğini gördüm. Böylesi gencecik, deneyimsiz bir oyuncuda, pek de karşımıza çıkmayacak kadar başarılı bir mimik kullanımı, göğün mavi olsun, aferin sana Elif Çay! Upuzun etekli bir kostümle eğilip kalkmaların nasıl zor bir iş olduğunu bilen eski bir yönetmen olarak, o sahnelerde gösterdiğin dikkat de gözümden kaçmadı. Bir oyuncunun sahnede aklını kaybedercesine kendisini rolüne "kaptırması" ile konsantre olması çok farklı şeylerdir. Sen doğru olanı yaptın genç oyuncu! Aklını asla sahnenin dışında bırakma! Ne aklını, ne rolün gerektirdiği duyguları! İkisi birleşip senin rolün olacaklar çünkü. Aynı o gece, kendisine çok güvendiğini buram buram hissettiren Thedora olman gibi!

Rolünü büyük bir inançla gerçek kılan oyunculardan bir başkası da Terken Hatun'u canlandıran Ebru Şen'di. Öncelikle yeşil kostümü ve turalarla süslenmiş başlığıyla göz dolduran oyuncu, akıp getirdiği Selçuklu dönemi hesaplaşmalarındaki değişik ve tehlikeli ruh yolculuklarının tümünden başarıyla çıkmasını bildi. Mimiklerini çok belirgin kullanan oyuncu, yazardan gelen yaşayan / acı çeken / intikam isteyen repliklerin duygusal çatışmalarını da kuvvetli oyuncuğuyla kotarınca, ortaya karşı konulmaz bir seyirlik çıkması kaçınılmazdı zaten. İki kaşının arasında sallanan başlıktaki altın turanın, oyuncunun dikkatini dağıtmaması için, Terken Hatun bölümü bitene kadar elimin kalbimin üstünde olduğunu da bilin isterim. Rolüne son derece iyi hazırlanmış görünen oyuncunun, diğer rol arkadaşları gibi sahneye çok yakıştığını düşünüyorum.

Ceren Yıldız oyunda, seyircinin en âşina olduğu kadın karakteri canlandırdı; Hürrem Sultan'ı! Son derece güzel bir ses tonu olan oyuncunun, kendine güvenen tavrı, rolün gücünü fazlasıyla arttırmış. Benzer bir yapı içinde süregiden episodik sahneleme tekniğinin son sahnesini oynamasına karşın, seyircide ilgi ve dikkat kaybı olmamasının bir nedeni de Ceren Yıldız'ın başarılı yorumuydu bence.

Rüstem Paşa'dan, Mustafa Çelebi'ye, onlarca karmaşık Osmanlı entrikası içinde, Hürrem Sultan olmayı başaran genç oyuncunun, sahneyi kullanırken soğukkanlı olması, başka çalışmalarda ortaya koyacağı performanslarını merak etmeme neden oldu. Abartısız oyunculuğu ve sahne hâkimiyeti yüksek oyuncunun sahnede kalması, Aydın seyircisi için bir kazanç olacaktır.

Tek tek iyi yanlarını övdüğüm oyuncuların, -bence- ortak bir hataları varsa, ellerini iki yanına ya da göğe açtıkları jestlerde bir parça cömert olmalarıydı. Taht kadınları elbette büyük hareketler yapabilirler, biliyorum. Ancak hepsi üst üste yapınca, ellerini havaya kaldırmadan büyük olunamazmış gibi bir havanın doğması, seyircide kırılma yaratır mı, sıradanlık duygusuna neden olur mu acaba endişesine kapıldım. Çok genç bir topluluk ve onun çoğu da deneyimsiz oyuncularının, yürürken ayaklarını sürümemesi ya da repliğini atarken parmak ucunda yükselip, sonra eski haline dönmesi gibi "tipik" sorunları çokça yapmadıklarını gördüğüme çok sevindim. Sevindim de; bu oyunda tek tek sahne aldılar; acaba çok kişinin aynı anda sahne aldığı bir mizansende neler yaparlar diye düşünmekten de kendimi alamadığımı söylemeliyim. Umutlu bir bekleyiş içindeyim. Bambaşka oyunlarda her biri sahneye mızrak gibi saplanmış Aydın'ın "Fırtına Kadınlar"ının yeni ve daha da yüksek başarılarını izlemek için can atıyorum.

Gösterinin bitiminde, topluluk adına Sibel Salcıoğlu'nun hazırladığı ve Yalçın Dinçer'in oyunlarından derlenmiş harika bir video filmi gösterildi. Haldun Taner'in "Sersem Kocanın Kurnaz Karısı" oyununda yazdığı Tomas Fasulyeciyan'ın "Zaten aktör dediğin nedir ki" diye başlayan ünlü tiradı, Yalçın Dinçer'in sesinden dinletildi. Yalçın Dinçer'in bir fotoğrafının da oyuncuların elinde havaya kaldırması son noktayı koydu: Tüm salon; gözyaşları içinde, elleri kalplerinin üstünde, burada, bu salonda olmanın haklı ayrıcalığını ve gururunu duydular.

Dr. Hidayet Sayın'a gecenin anısına plaket ve bir buket çiçek armağan edilmesinin ardından, 94 yaşında hâlâ oyun yazan yazarın yaptığı duygusal konuşma büyük alkış aldı. Yalçın Dinçer'in dostlarının da kısa konuşmalar yapmasıyla süren selam törenin de ben de sahneye davet edildim ve kısacık bir konuşma yaptım.

Gecenin duygusal atmosferini anlatmak için sözler yetmez. Ancak, tarihe bir işaret bırakmak için oyunun yönetmeni İrem Akçay'ın, "Sahnede kalmaya devam edeceğiz!" diye biten çok kısa konuşmasının ardından gözyaşlarını tutamadığını bildirmek yeterli olur sanırım. Onun bu duygu dolu sesinin, Aydın'da tiyatro yapmak isteyen tüm heveslilere / akademisyenlere ya da tiyatronun katılımcı ve paylaşmacı bir yapı olduğuna inanan bütün sanatseverlere ulaşmasını dilerim.

Aydın'da tiyatro yapan / tiyatroyu seven herkesin Dr. Hidayet Sayın Sahnesi'ni doldurduğu o muhteşem 10 Nisan 2023 gecesinde; -her şey bir yana- Cumhuriyet kazanımlarının en önemlilerinden biri olan sanatı sevme ve koruma kültürünün Aydın'da tümden kaybolmadığını, bilakis bereketli ve heyecan veren bir umuda dönüştüğünü gördüm… Adı Aydın kentiyle bütünleşmiş Dr. Hidayet Sayın oradaydı, geceye koşarak katılmak için başka bir nedene gerek var mı? Üstelik sahnedeki oyun -bildiğim kadarıyla- yazarın daha önce oynanmamış nadir oyunlarından biriyken! Bir tiyatrosever için altın bulmak bu değilse ya nedir başka? Gecenin tanığı olduğum için ne kadar şanslı olduğumu biliyorum.

Keşke diyorum içimden ince bir sızıyla, keşke kentin yöneticileri de, sanatsever bir tutum içinde olduğunu, tiyatro yapmak isteyenleri desteklediğini gösterebileceği bu fırsatı kaçırmasaydı! Sanatı koruyoruz demekle, sanata sahip çıkmak arasındaki çizginin ustura keskinliğinde bir hançerle çizildiği günümüzde; cehalete sürülerek bileylenen o paslı hançeri toprağa gömmek için bir daha bundan daha iyi bir fırsat ele geçer mi, bilmem!

SERCAN ER İLE SÜVEYDA ÜZERİNE...

MUSTAFA İRİ

Sezonda çarpıcı ve şiddet içerikli oyunlar hayli revaçta. Bunlardan biri 16 yaş sınırı ile gösterilen Süveyda. Ve bu oyunda başarılı tek kişilik performansıyla göz dolduran Sercan Er kimdir diye sormak istiyoruz. Bu genç yaştaki tiyatro tutkusu nasıl oluştu?

Sahneye ilk çıktığımda henüz bir çocuktum ve o heyecanı, tutkuyu bir kez tattıktan sonra bir daha da inmek istemedim açıkçası. Çocukluğumda belediye tiyatrosuyla başlayan oyunculuk sevdama profesyonel olarak devam etme kararı aldıktan sonra da üniversitede oyunculuk eğitimi aldım. Kendimi başka bir meslekte hayal bile edemiyorum şimdi.

Süveyda nasıl bir oyun? Bize biraz metinden söz eder misin?

Süveyda, çocukluğunda cinsel istismara uğramış bir gencin annesiyle ve yaşadıklarıyla yüzleşmesini anlatan bir oyun. Biz karakterin bir saatine tanıklık ediyoruz oyunda, içini döktüğü, intikamını aldığı ve yalnızca kendisine bunu yaşatanlarla değil kendisiyle de yüzleştiği bir hikaye izliyoruz. Yıllarca saklanarak yaşadıktan sonra içindeki zehirden kurtulmak isteyen, hiç büyümemiş bir çocuğu dinliyoruz da diyebiliriz aslında.

Oynarken izleyiciyi zor bir deneyim bekliyor. Kanlı, sert final ilikleri donduruyor. Bir oyuncu için bunu içselleştirmek zor mu? Oynarken neler hissediyorsun?

Oyuna hazırlık süreci oldukça zorlayıcıydı elbette. Konu ile ilgili çok fazla şey okudum, izledim. Bunun yanında psikolojik danışmanlar dahil olmak üzere birçok kişiyle de konuştum ve karakteri klişelere düşmeden, içimizden biri olarak ortaya çıkarmak için çabaladım. Böylesine büyük bir yara almış bir genci oynamak her açıdan çok zor ama oyunculuğun bu zorlayıcı tarafı benim daha çok ilgimi çekiyor. Her oyunda kendimi daha çok zorladığım, hem kendi sınırlarımı hem de metnin sınırlarını aşabildiğim karakterlere can vermek gibi bir hayalim var. Bu nedenle oynarken hem çok yoruluyorum hem de çok büyük bir keyif alıyorum.

Burcu Reşit iyi bir yazar. Başarılı işler çıkarıyor ortaya. Onunla çalışmak nasıldı?

Burcu ile okuldan beri birlikteyiz ve birbirimizin tiyatroya bakış açısına da çalışma prensibine de aşinayız, dolayısıyla çok zorlu bir süreç yaşamadık. Çok yakın olduğunuz biriyle böyle zorlu bir metin çalışmanın dezavantajları da var tabi ki ama ben bunları avantaja çevirmeyi; ortak bir hayalde ve ortak paydada buluşmayı başardığımızı düşünüyorum. Bizi zorlayan şey daha çok pandemi oldu. Provalara henüz başlamıştık ki, covid nedeniyle hayat durdu. Sahneler yeniden açıldığında oyunu ortaya çıkarmak için o kadar hevesli ve heyecanlıydık ki, aynı şeye odaklandığımızdan olsa gerek keyifli bir süreç geçirdik.

Bu tip oyunlar toplumun kanayan yarasını daha da kanatır ve acı eşiğini dönüştürür. Sence önerdiği şey ve verdiği mesaj çözüm odaklı mı? Tartışma yaratan bir son var metinde?

Toplumun kanayan yaralarının konuşulması gerektiğine inanıyorum ben,

bazı meseleler daha fazla kanamayı göze almadan çözümlenemezmiş gibi geliyor bana daha doğrusu. Çocuk istismarı, özellikle erkek çocuklarının uğradığı istismar, bizim gibi ataerkil yapıya sahip toplumlardaki erkeklik algısına bir saldırı gibi algılandığından olsa gerek, pek konuşulan bir şey değil. Oysa araştırmalar gösteriyor ki dünyanın her yerinde bunu yaşayan kız çocuğu kadar erkek çocuğu da var. Ve çocuklarını koruyamayan toplumlar bunun sonuçlarını çok daha büyük yıkımlarla ödemek zorunda kalıyorlar. Oyun metninin amacının özellikle tartışma yaratmak, bu konuda oluşabilecek tartışmalara bir zemin oluşturmak olduğunu düşünüyorum. Oyunun bir soru ile bitmesi de bundan, bir anlamda seyirciye bu konu ile ilgili ne yapmak istediklerini soruyoruz. Bu anlamda da kıymetli bir iş benim için.

Okul sonrası başarı yolculuğunda herkes senin kadar şanslı olmuyor. Genç meslektaşlarına bu konuda ne tavsiye edersin?

Şans çok subjektif bir şey bana göre. Yani birisi için şans olan bir diğeri için şanssızlık olabiliyor, nereden baktığınıza bağlı. Söyleyebileceğim tek şey "vazgeçmemek" olabilir. Daha önce de söylediğim gibi ben kendimi başka bir meslekte düşünemiyorum. Bu yüzden bütün zorluklarına rağmen pes etmeden oyunculuğa devam etmek için çabalıyorum. Eğer birazcık şanslıysam sanırım bu hayalimin peşinden koşmayı bırakmadığım içindir.

En sevdiğin oyun yazarları kimler. Hangi karakteri oynamak isterdin?

Sevdiğim çok fazla oyun var, birini seçmek çok zor. Aslında bir gün yanlış tarafta olan, kötü diye nitelendirilen bir karakteri canlandırmayı isterim, Iago gibi mesela. Bir de Wajdi Mouawad'ın Yanık oyunundaki Simon'u oynamak isterdim.

Önünde seni bekleyen sıkı bir rekabet ve zorlu bir yolculuk var. Hayat acımasız ve sanat stresli bir alan. Korkuların neler? Kendinde en güçlü gördüğün yönün hangisi?

En büyük korkum hayatın beni bir gün oyunculuk dışında bir şey yapmaya mecbur etmesi sanırım. İnatçı ve çalışkan biriyim, bunun da beni yenilgilere karşı güçlü kıldığını düşünüyorum.

Yeni projeler var mı? Dizi ve televizyon çekici geliyor mu? Yoksa tek yol tiyatro mu senin için?

Yeni proje fikirleri ve hayalleri her zaman var tabi ama şu an için kesinleşen bir şey yok. Ben oyunculuğu sahne ya da kamera önü diye çok ayırmıyorum. İkisinin de oyuncuyu farklı açılardan geliştirebileceğini ve oyunculuk anlamında farklı kapılar açabileceğini, ikisinin de lezzetinin farklı olduğunu düşünüyorum. Sonuç olarak dizi, sinema, televizyon, sahne fark etmiyor benim için; projeye inandığım sürece hepsine sıcak bakıyorum diyebilirim.

Sence genç oyuncuların bu ülkede yaşadığı en büyük sorun ne? Çözüm ne olmalı? Katıldığın için teşekkürler.

Çevremde gözlemlediğim en büyük mesele hayatta kalmak, yani ek iş yapmadan yalnızca oyunculuk yaparak hayata tutunmaya çalışmak diyebilirim. Mesleğe yeni başlayan herkesin en büyük sorunu bu; iş bulmak. Çözüm yeni simalara daha çok fırsat verilmesi olabilir.

AYNA AYNA SÖYLE BANA... "ÇİRKİN"

DERYA FİLİKÇİ

Alman yazar Marius Von Mayenburg'un "Çirkin" isimli oyunu 2022-23 sezonunda Tarsus Şehir Tiyatrosu sahnesinde. Reji ve Dramaturgi koltuğunda Nihat Çapar otururken, Genel Sanat Yönetmenliği Murat Çapar'a ait. Murat Çapar aynı zamanda oyunun başkişisi Lette karakterini canlandırıyor. Diğer oyuncular Özmen Güvençli (Scheffler), Seçil Dedeyi (Fanny), Ozan Karabulut (Karlman).

Oyun tek perde ve açık biçim örneği. Sahne giriş çıkışları yok. Her şey seyircinin gözünün önünde oluyor. Az dekorlu sade bir sahne. Oyuncu performansı ön planda ve izlerken yeterli doyumu sağlıyor. Kostüm değişimleri sahnede anlık ve hızlı oluyor. Bir sihirbazlık gösterisi gibi ve etkileyici. İzlerken rahatsız etmiyor. Sahne geçişleri göz alıcı ışıklandırmalarla yapılıyor. Oyun aynı zamanda kulağa tanıdık gelen popüler müziklerle işlenmiş.

Ana karakterimiz Lette bir sabah uyanır ve ne kadar çirkin olduğunu öğrenir. Üstelik bu yüzleşme yıllardır baktığı aynalar aracılığı ile olmaz. Çalıştığı şirketin yöneticisi ekonomik gerilemenin sebebi olarak Lette'nin çirkinliğini görür ve görevini elinden alır. Proje fikri kendisine ait olan Lette, böyle bir sebep karşısında ne yapacağını bilemez ve hayattaki en güvendiği kişiye gider, karısına. Karısı onunla her şeyi paylaştığı için en net cevabı ondan alacağına emindir. Fanny, Lette'nin inancını boşa çıkarmaz ve gerçekten çok çirkin bir adam olduğunu bir çırpıda söyleyiverir. Oyunun en can alıcısı sorusu, şimdi ne olacak?

Oyunu izlerken, Lette ile birlikte, güzellik kavramının hayatımızın her alanına oturup, ulaşılabilir bir noktada olduğu günümüzde, aynılaşmanın tehdidiyle yüzleşiriz. Bu aynılaşma aynı zamanda öznel kimliklerimizin yok olması,

her şeyin birbirine benzemesi ve bunun üzerinden dönen bir sermaye piyasasının şişindikçe şişinmesidir. Ama sanki havada bir sis bulutu vardır ve insanlar o sisi soludukça uyuşurlar. Bu uyuşma hali birçok şeyi görmesine engel olur. Bu kaosta ilk kaybettiği de kendisidir. Oyunun çok katmanlılığı bir sürü kavramı tartışmaya açar. Bunlardan biri modern insanın, ortak havuzda yer alan, geneli kapsayan çoğunluğun onayını almak adına yok oluşudur. Onaylanma isteği birey olamamanın getirdiği yoksunluğun sonucudur. Bir yandan güzel olmak ve kabul görmek adına varını yoğunu ortaya döken Lette'yi izlerken, diğer yandan bu yoksunluktan beslenen vahşi bir kapitalist sistemi izleriz. Lette'nin yüzü ile kendi reklamını yapan estetik cerrah, yine Lette'nin güzelliği karşısında yatırımını şirkete yapan, Lette'nin ürünlerini alan müşteriler. En önemli noktalardan biri yine bu güzellikle ne yapacağını bilemeyen Lette'nin sadakatini kaybetmesi. Oyunun mihenk noktası, Lette'nin güzelliğinin etkisi ve bunun sonucunda herkesin Lette gibi olmaya çalışması. Oyunun sonunda yüzleştiğimiz acı gerçek, artık herkes Lette'dir ve acaba Lette kimdir? Oyunun kazananları ve kaybedenleri çok nettir. Kendi ekonomik çıkarları adına bireyi yok eden kapitalist sistem ve diğerleri. Patronun, eskiyenin yerine koyacak yeni Lette'lere ihtiyacı olduğunda, estetik cerrah köşede beliriverir. Bu hengamede işini, eşini, arkadaşını ve en önemlisi de yüzüne varana kadar kendini kaybeden Lette'ler kimsenin umurunda değil.

Tektipleşme, bugün hayatımızın her alanına sirayet etmiş durumda. Güzel olanın yeri seyiryeri iken, şimdi her alanda tek şart oluyor. Herhangi bir elektrik şirketi dahi, bir ürün pazarlarken satıcının güzel olmasını talep ediyor. Oyunun tartışmaya açtığı birçok soru ve kavram bu noktada devreye giriyor. Örneğin güzellik bir varolma biçimi midir? Her şeyin nesneleştiği günümüzde bedenimiz, hatta yüzümüz nesneleşirken ödenen bedel nedir? Ve hepimiz Lette isek Lette kimdir?